

ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดย
นางสาวรสสุคนธ์ โทอุบล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

EFFECTS OF USING ROLE-PLAY ACTIVITIES IN LEARNING AND TEACHING
MANAGEMENT TO DEVELOP ENGLISH SPEAKING ABILITIES FOR LEARNERS OF
ENGLISH FOR COMMUNICATION COURSE

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอน
เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียน
หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดย รสสุคนธ์ โทอุบล

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

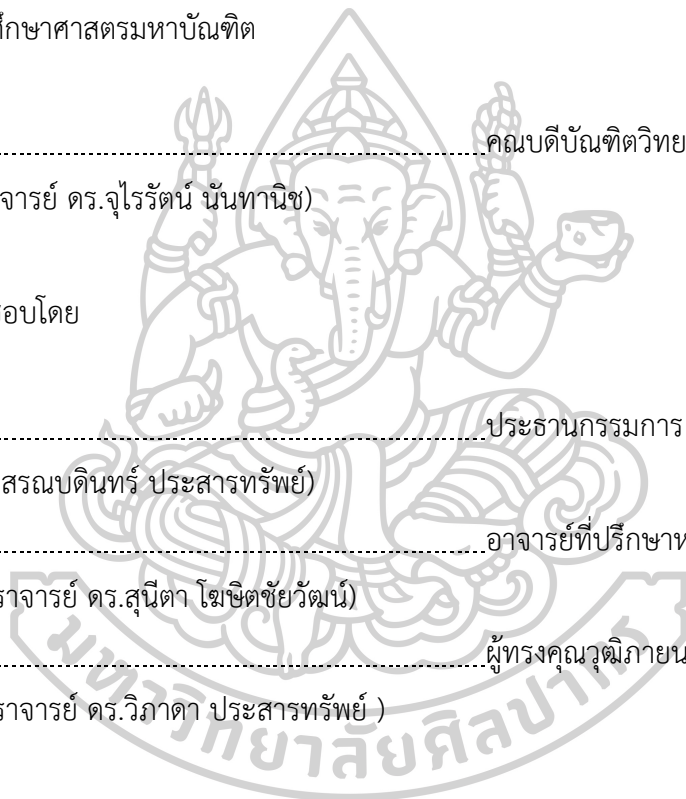
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์)

58254322 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : กิจกรรมบทบาทสมมติ, การพูดภาษาอังกฤษ, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นางสาว รสสุคนธ์ โทอุบล: ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย จำนวน 20 คน ดำเนินการทดลองด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นก่อนกิจกรรมบทบาทสมมติ 2) ชั้นกิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) ชั้นหลังกิจกรรมบทบาทสมมติ ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 2) แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 4 แผน 3) แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 4) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 5) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

58254322 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : ROLE PLAY, ENGLISH SPEAKING, ENGLISH FOR COMMUNICATION

The purposes of this research were to 1) compare English speaking abilities before and after using Role-Play activities, and 2) investigate the learners' satisfaction toward learning and teaching management using Role-Play activities to develop English speaking abilities. The sample of this research were twenty learners of English for communication course at Muangthai Language Center. The research was proceeded by using the three steps of Role-Play activities which are 1) Pre Role Play 2) During Role Play and 3) After Role Play.

The tools of this research were 1) Workbook to enhance speaking abilities using Role-Play activities 2) four lesson plans of learning and teaching management using Role-Play activities 3) English speaking abilities pretest and posttest using Role-Play activities 4) The assessment of English speaking abilities using Role-Play activities and 5) a questionnaire to measure learners' satisfaction toward the learning and teaching management using Role-Play activities. Statistics used in the research were mean, standard deviation, and t-test Dependent.

The results of this research were as follow:

1. The English speaking abilities after using Role-Play activities were significantly higher than before at .05 level.
2. The learners' satisfaction toward Role-Play activities to develop English speaking abilities was at the high level.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ที่สละเวลาให้คำแนะนำและเป็นพี่ปรึกษา อีกทั้งยังเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขที่เป็นประโยชน์ ซึ่งด้วยความอนุเคราะห์นี้จึงทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ อีกทั้งคำแนะนำอันมีค่ายังเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยต่อไปในการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินงานวิจัยในอนาคตอีกด้วย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระรวมทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขจนการค้นคว้าอิสระฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ จันทราช และ อาจารย์ ดร. รินทร์ ชิพอรณัย ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย อีกทั้งยังให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการดำเนินการวิจัย และกราบขอบพระคุณ Mr. Richard Allen Weaver ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือและภาษาที่ใช้ในเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นักศึกษาปริญญาโทสาขาการสอนภาษาอังกฤษทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและคอยเป็นกำลังใจในตลอดระยะเวลาการทำวิจัยนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมควร โทอุบล และ คุณแม่ตี๋ แสนพยุง ที่ให้ชีวิต ความปรารถนาดีและความสำเร็จในครั้งนี้ รวมทั้งครูอาจารย์ ครอบครัว สามี บุตร หลานญาติพี่น้อง รวมถึงเพื่อนๆ ทุกท่านทั้งที่เอ่ยนามและไม่เอ่ยนาม และบุคคลอันเป็นที่รักของข้าพเจ้าทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ อันเป็นพลังที่สำคัญที่ผลักดันให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอมอบคุณค่าและประโยชน์ของวิจัยฉบับนี้เพื่อกราบบูชาบูชา บูรพบุรุษ ครูอาจารย์ผู้มีพระคุณ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายด้วยเทอญ

รศสุนันท์ โทอุบล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
คำถามการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
1. สถาบันสอนภาษาเมืองไทย.....	11
2. การพูดและการสอนพูดภาษาอังกฤษ.....	12
2.1 ความหมายและความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ.....	12
2.2 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ.....	13
2.3 ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ.....	15

2.4 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	19
3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	32
3.1 ความหมายของการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	32
3.2 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	33
3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	34
4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการพูด.....	36
4.1 งานวิจัยในประเทศ	36
4.2 งานวิจัยต่างประเทศ	37
5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	38
5.1 งานวิจัยในประเทศ	38
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
การดำเนินการวิจัย	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
ตัวแปรที่จะศึกษา	43
รูปแบบการวิจัย	43
ระยะเวลาในการทดลอง	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	44
การสร้าง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	60
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ผลการวิเคราะห์.....	63

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ.....	63
2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	66
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
วิธีดำเนินการวิจัย	69
สรุปผลการวิจัย.....	70
อภิปรายผลการวิจัย.....	70
ข้อเสนอแนะ	73
รายการอ้างอิง	75
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	81
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	83
ภาคผนวก ค การตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	87
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	95
ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	121
ประวัติผู้เขียน.....	124

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ด้านการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ.....	31
ตารางที่ 2 วิเคราะห์คำอธิบายความสามารถด้านการพูด (Spoken Language) ตามกรอบอ้างอิง ความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ระดับ A1-A2.....	45
ตารางที่ 3 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	55
ตารางที่ 4 ประเด็น/ด้านในแบบประเมินความพึงพอใจ.....	58
ตารางที่ 5 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน 20 คนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติ และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ (D).....	64
ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ	66
ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ การ จัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 67	
ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบฝึกเพื่อพัฒนา ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	88
ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนการ สอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	90
ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	92
ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบประเมิน ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	93
ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจของ ผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	94

สารบัญญภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	49
แผนภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	51
แผนภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	53
แผนภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	57
แผนภาพที่ 5 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	60
แผนภาพที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ.....	65

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญมากที่หลายๆ คนไม่สามารถปฏิเสธได้ เป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทางธุรกิจ สังคม และการเมืองกับประชาคมโลก นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังใช้เป็นภาษากลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เป็นภาษาที่ใช้ในระดับโลกระหว่างกลุ่มคนที่ใช้ภาษาที่แตกต่างกันหรือใช้เป็นภาษาที่สอง (Harmer, 2007) ความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้นั้นทำให้เข้าใจในเรื่องของขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจซึ่งมีผลอย่างมากในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ และเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงานของกลุ่มประเทศอาเซียน (The working language of ASEAN) ตามที่ระบุไว้ในบัตรสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ข้อ 34 (สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, 2550) ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับชนชาติอื่นที่เข้ามาเยือนในประเทศรวมถึงใช้ในการติดต่อทางธุรกิจ และในปัจจุบันธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่นอกจากจะคัดเลือกบุคคลากรที่มีความสามารถเฉพาะด้านเข้าร่วมในองค์กรแล้ว ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก็เป็นอีกหนึ่งเหตุผลที่มีความสำคัญไม่น้อยที่มีผลต่อการรับคัดเลือกเข้าทำงาน ซึ่งเห็นได้จากแบบทดสอบหรือแบบสัมภาษณ์ในการรับเข้าทำงานใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น หรืออาจจะต้องใช้ผลการสอบภาษาอังกฤษที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ตัวอย่างเช่นผลการสอบ TOEIC TOEFL และ IELTS เป็นต้น จิรัชญา สุขโคภา และศิริจันทร์ พุกษาอารักษ์ (2555) ได้กล่าวว่าบุคคลที่มีความสามารถในด้านภาษาอังกฤษก็มีโอกาสที่จะได้รับเลือกเข้าทำงานได้ง่ายกว่าและมีโอกาสที่จะได้รับอัตราค่าจ้างที่สูงกว่าบุคคลที่ไม่มีความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงถือได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าทำงานในองค์กรต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากสำหรับกลุ่มคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและทางธุรกิจ รวมถึงในด้านอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการพูด Nunan (1991) กล่าวว่าความสามารถในการพูดมีความสำคัญในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และความสำเร็จในการใช้ภาษาคือสามารถสื่อสารได้ด้วยการพูด นอกจากนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) กล่าวถึงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่เป็นปัญหาระดับต้นๆ ของคนไทยในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่ในประเทศไทยยังไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในสื่อสารได้ด้วย

การพูดมากนัก Brown (2001) ได้กล่าวถึงปัญหาที่ทำให้การเรียนภาษาที่สองโดยเฉพาะการพูดไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากสาเหตุที่ว่าไม่รู้จักพูดอย่างไร กลัวพูดผิดและกลัวเสียหน้า และสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้โดยเฉพาะวัยผู้ใหญ่ เพราะวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมที่เน้นการสอนไวยากรณ์ไม่ได้เน้นสอนให้มีการฝึกพูด ไม่มีสื่อและวิธีการสอนที่จูงใจที่จะให้การพูดภาษาอังกฤษเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ จึงทำให้ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ซึ่งถ้าหากเราสามารถใชภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ด้วยการพูด ถือว่าเป็นประโยชน์ที่แท้จริงจากภาษานั้นๆ (เกศรา อินทนนท์, 2556)

เนื่องด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษส่งผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษในทุกเพศ ทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ ทั้งนักเรียน คนทำงานและบุคคลทั่วไป มีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร และหลักสูตรตามโรงเรียนในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เพียงพอ จึงส่งผลให้โรงเรียนสอนภาษาและสถาบันสอนภาษาอังกฤษเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่หลาย ๆ คนตัดสินใจและให้ความไว้วางใจที่จะฝึกความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (จิรัชญา ศุขโกคา และศิริจันทร์ พุกษาอารักษ์, 2555) โรงเรียนในประเทศไทยยังเน้นสอนเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในการทำข้อสอบ ที่ส่วนใหญ่เป็นการสอบเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษา ดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงตัดสินใจที่จะเลือกเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกับสถาบันสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีความคาดหวังว่าการที่ตัดสินใจเลือกเรียนเพื่อฝึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในสถาบันสอนภาษาจะสามารถตอบโจทย์ในการพูดภาษาอังกฤษของพวกเขาได้จริง ดังนั้นสถาบันสอนภาษาก็ควรจะต้องตอบสนองความต้องการของผู้ที่ให้ความสนใจที่จะเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และที่สำคัญควรมีวิธีการสอนที่จูงใจให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ ไม่เกิดความเบื่อหน่ายเหมือนกับที่ผู้เรียนได้เรียนมาในชั้นเรียนที่เน้นการสอนไวยากรณ์และท่องจำ ซึ่งวิธีการสอนควรจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดอย่างเป็นธรรมชาติได้ โดยเลือกกิจกรรมที่น่าสนใจและสามารถช่วยฝึกความสามารถในการพูด เช่น กิจกรรมการอภิปราย การรายงาน การเล่าเรื่อง การสัมภาษณ์ และบทบาทสมมติ เป็นต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) มีนโยบายให้ปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เน้นการสอนเพื่อการสื่อสารมากขึ้น โดยคำนึงถึงธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา โดยเริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ศึกษากิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเห็นว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ และสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้จริง ผู้เรียนจะมีความคล่องแคล่วในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติที่ช่วยในการฝึกพูดอย่างเป็นธรรมชาติ และผู้เรียนจะมีความรู้สึกลืมไปว่าพวกเขากำลังเรียนอยู่ เพราะการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่

ไม่เป็นทางการและไม่มีโครงสร้างที่ผู้เรียนรู้สึกว่าเป็นกฎที่ตายตัว และให้โอกาสผู้เรียนในการแสดงออก ซึ่งแตกต่างจากรูปแบบการสอนแบบบรรยาย (Adam and Mabusele, 2013) อีกทั้งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกในเรื่องของการสื่อสารอย่างชัดเจน และยังทำให้ผู้เกิดความสนุกสนานในขณะที่ทำกิจกรรม เพราะผู้เรียนได้แสดงบทบาทที่หลากหลายและได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องผ่านบทบาทที่ตนเองได้รับ นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติยังทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการแสดงบทบาทนั้นๆ กิจกรรมบทบาทสมมติมีความสำคัญมากในการพัฒนาความสามารถในการพูด เพราะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกการสื่อสารในหลากหลายบริบทและหลากหลายหน้าที่ ผู้เรียนยังมีความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาในบทบาทที่ตนเองกำลังแสดง ผู้เรียนไม่เป็นเพียงแคผู้ที่ยืนฟังการบรรยายเพียงอย่างเดียว (passive learners) แต่ยังเป็นผู้เรียนที่เข้าร่วมแสดงออกหรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนจากกิจกรรมที่หลากหลายอีกด้วย (active learners) (Arham, 2016) กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่นำเข้าสู่ข้อมูลไม่มากนัก หมายถึงการสอนเนื้อหาที่เป็นเป้าหมายเพียงเล็กน้อย แต่ได้ผลลัพธ์สูงมาก (low input-high output) คือผู้เรียนได้นำเนื้อหานั้นๆ มาฝึกใช้และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองอย่างหลากหลาย (Ladousse, 1987) กิจกรรมบทบาทสมตินั้นถ้าดำเนินการอย่างถูกต้อง จะเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นการเรียนรู้และทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความคิดสร้างสรรค์และเป็นธรรมชาติมากที่สุด (Mason, 2006) นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Chaurisy (2012) ได้กล่าวไว้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการสื่อสารในบทบาทที่หลากหลาย และการเรียนผ่านกิจกรรมนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ผ่านการสวมบทบาทต่างๆ อีกด้วย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้เรียนของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย ซึ่งเป็นสถาบันสอนภาษาอังกฤษที่จัดการเรียนการสอนเพื่อเน้นพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งผู้เรียนจะสามารถเลือกเรียนตามหลักสูตรที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการรวมถึงระดับความสามารถของตนเอง ผู้เรียนส่วนใหญ่ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย จะเป็นบุคคลทั่วไปที่มาจากหลากหลายสาขาอาชีพ เช่น นักเรียน นักศึกษา พนักงานบริษัท เจ้าของกิจการ รวมทั้งผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพแต่อยากจะเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ กลุ่มผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้ต้องการที่จะเรียนเพื่อนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการสื่อสาร ผู้เรียนจะมีปัญหาหลักๆ ในด้านภาษาอังกฤษที่คล้ายคลึงกันก็คือ การเรียนในห้องเรียนตามโรงเรียนที่เคยได้เรียนมาไม่ได้เน้นการพูดมากนัก ถึงแม้บางครั้งรู้คำศัพท์และไวยากรณ์แต่ไม่สามารถพูดสื่อสารได้ โดยเฉพาะวัยผู้ใหญ่ซึ่งเป็นกลุ่มที่เข้าเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกับสถาบัน

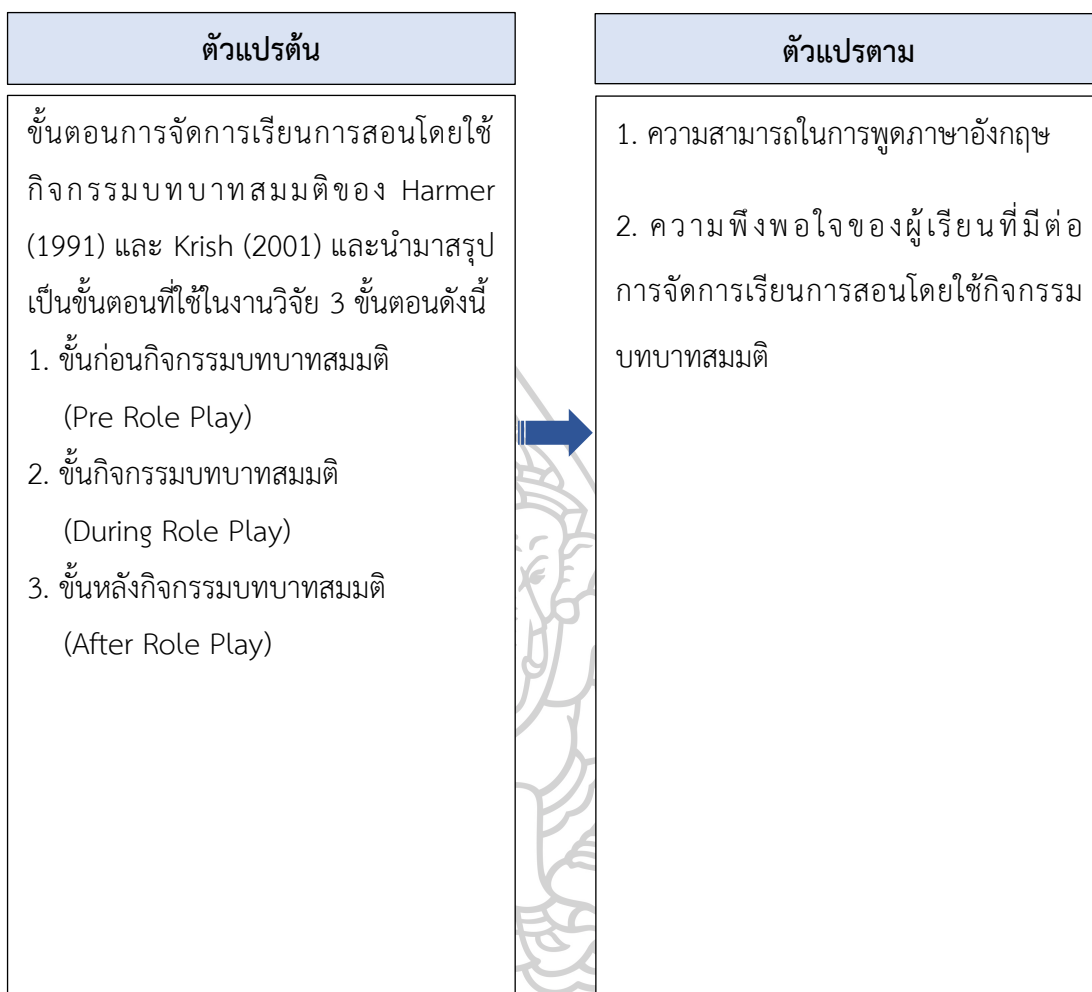
สอนภาษาเมืองไทยมากที่สุด ผู้เรียนกลุ่มนี้ได้เรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบการสอนแบบดั้งเดิมคือท่องจำและไม่ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษในบริบทที่เป็นธรรมชาติ วิธีการสอนที่ไม่น่าสนใจและไม่จูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประเทศไทยเมื่อในอดีตครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะใช้วิธีสอนแบบไวยากรณ์-แปล (Grammar Translation Method) (ปณินัย บุญปก, 2550) และระบบการศึกษาตามหลักสูตรยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเพียงพอ ซึ่งเห็นได้จากการที่มีสถาบันสอนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ในระดับหนึ่ง (จิรัชญา ศุภโกคา และศิริจันทร์ พลฤกษ์อารักษ์, 2555) แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเทคนิคและวิธีการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตรงนี้ทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าสถาบันสอนภาษาสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ที่ต้องการจะฝึกการพูดภาษาอังกฤษได้อีกทางหนึ่ง จากปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนกับสถาบันสอนภาษาเมืองไทย ได้เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดคำถามและข้อปฏิเสธมากมายในการสอนแบบดั้งเดิมหรือการสอนไวยากรณ์-แปล มาเป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารโดยใช้การพูดมากขึ้น (Richards and Rodgers, 1986) ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างแท้จริง ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนานและผ่อนคลายโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

Ladousse (1987) กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในระดับเรียนและเป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนหลายรูปแบบ ผู้เรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่อยู่ภายในและเป็นการให้โอกาสผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นได้ฝึกการใช้ภาษาผ่านกิจกรรม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและเห็นผลอย่างชัดเจน เพราะเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเกิดความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งผู้เรียนยังได้ฝึกวิเคราะห์แก้ไขปัญหามาจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง งานวิจัยของ Chaursiya (2012) ได้ทำการศึกษาวิจัยหาประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีผลต่อการสอนการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด 10 จำนวน 30 คนของโรงเรียน Durga Secondary School ประเทศเนปาล โดยออกแบบการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบการพูด (oral test) และในระหว่างเรียนใช้แบบทดสอบความก้าวหน้าจำนวน 3 ครั้ง ซึ่งหัวข้อที่ใช้ทดสอบจะมีทั้งหมด 10 หัวข้อ ซึ่งเป็นหัวข้อเกี่ยวกับหน้าที่ทางภาษา เช่น การแสดงความยินดี การขอร้อง การขอโทษ และการถามความต้องการ เป็นต้น หลังการทดสอบพบว่าคะแนนการประเมินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนอกจากนั้นคะแนนระหว่างเรียน ทั้ง 3 ครั้งก็ได้เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับ การจัดการเรียนโดยกิจกรรมบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพในการสอนพูด

ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และ Shapiro and Leopold (2012) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมบทบาทสมมติกับการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ซึ่งกิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้จริง

จากความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษและประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติ จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เห็นว่ากิจกรรมบทบาทสมมติจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียนตามโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งกลุ่มผู้เรียนก็จะเป็นนักเรียนระดับชั้นประถม มัธยม และมหาวิทยาลัย เป็นต้น แต่บริบทของผู้เรียน ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทยเป็นวัยผู้ใหญ่และวัยทำงาน ที่ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด ซึ่งผู้เรียนประสบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ไม่ได้เน้นการสอนพูด แต่เน้นสอนไวยากรณ์ – แพล และท่องจำ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษกับกลุ่มผู้เรียนดังกล่าว โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มผู้ใหญ่ในสถาบันสอนภาษาให้มีความน่าสนใจ ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน และกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้ ผ่านการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย โดยมีขั้นตอนการสอนที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนก่อนการแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติทั้งในเรื่องของคำศัพท์ รูปประโยคที่จำเป็น รวมถึงการออกเสียงที่ต้องผ่านกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้การเรียนพูดภาษาอังกฤษเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน คือสามารถพูดสื่อสารได้ และมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สนุกสนาน ไม่เกิดความน่าเบื่อเหมือนการสอนรูปแบบบรรยายที่ผู้เรียนได้เรียนมา

กรอบแนวคิดการวิจัย

คำถามการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีคำถามในการวิจัยดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ผู้เรียนที่เรียนในหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย จำนวน 3 ห้อง รวม 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้เรียนที่เรียนในหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย จำนวน 20 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วยตัวแปร 2 ประเภทได้แก่

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการจัดการเรียนการสอนโดยนำเนื้อหาจากแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ (Development of English Speaking Abilities Using Role-Play Activities Workbook) ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับระดับความสามารถในการใช้ภาษาของ CEFR และระดับความสามารถของผู้เรียน ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษกลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (A1-A2) ในส่วนของ Spoken Interaction ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีขอบเขตเนื้อหาในเรื่องของการทักทาย การถามทุกข์-สุข การถาม-ตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว การถาม-ตอบเกี่ยวกับความรู้สึก การถาม-ตอบเกี่ยวกับที่อยู่และที่ทำงาน การถาม-ตอบเกี่ยวกับบุคคล การถาม-ตอบเกี่ยวกับทิศทาง การซื้อของและสนทนาเกี่ยวกับตัวเลข การสั่งอาหารและการซื้อของการสนทนาทางโทรศัพท์ เป็นต้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาและเลือกเพื่อกำหนดเป็นหัวข้อที่ใช้ในการทำแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 4 หัวข้อได้แก่ 1. Getting to know you 2. Talking about family 3. Leaving a message 4. Looking for a present และทำแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทั้งหมด 4 แผน

4. ระยะเวลาในการทดลอง

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย จำนวน 20 คน ผู้เรียนทดสอบความสามารถในการพูดก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 1 หัวข้อ ซึ่งได้จากการจับสลากทั้ง 3 หัวข้อ ประเมินให้คะแนนการพูดตามแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จากนั้นดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแผนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจำนวน 4 แผน (4 บทเรียน) แผนละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ รวม 8 ชั่วโมง หลังการจัดการเรียนการสอนทั้ง 4 แผน ผู้เรียนทดสอบความสามารถในการพูดหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนและวิธีการเดียวกัน ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังจบการทดลอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ไว้ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หมายถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนโดยที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษจากการแสดงบทบาทที่ตนเองได้รับในสถานการณ์ต่างๆ ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นขั้นตอนก่อนที่จะแสดงเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมตามขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนกิจกรรมบทบาทสมมติ ขั้นกิจกรรมบทบาทสมมติ และขั้นหลังกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ขั้นกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นขั้นตอนของการนำเข้าสู่ข้อมูลไม่ว่าจะเป็นตัวอย่างสถานการณ์ บทบาท คำศัพท์ ไวยากรณ์ รูปประโยค ผ่านแบบฝึกหัดและกิจกรรมต่างๆ เช่น การถาม-ตอบ การ์ดเกม การอธิบายภาพ เป็นต้น ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการแสดงบทบาทสมมติ

2) ขั้นกิจกรรมบทบาทสมมติ ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนทำกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยนำความรู้ที่ได้ฝึกฝนจากขั้นตอนก่อนหน้านี้มาสร้างบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งผู้เรียนสามารถคิดสร้างสรรค์บทสนทนาและรูปแบบการนำเสนอผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติออกมาให้น่าสนใจ โดยสามารถนำคำศัพท์ รูปประโยค รวมถึงตัวอย่างสถานการณ์จากบทเรียนมาประยุกต์ให้เหมาะสม

3) ขั้นหลังกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นขั้นของการสรุปกิจกรรมบทบาทสมมติที่เพิ่งเสร็จสิ้นไป โดยผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในเรื่องของปัญหาและอุปสรรค นอกจากนั้นผู้สอนจะให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษาและการแสดง เพื่อนำสิ่งเหล่านี้ไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึงทักษะการพูดโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟังในสถานการณ์ต่างๆ ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ วัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยแสดงบทบาทสมมติ 1 หัวข้อ ซึ่งได้จากการจับสลากเลือกหัวข้อ โดยใช้เวลาในการทดสอบ 5-7 นาที

3. ผู้เรียน หมายถึงบุคคลที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นกลุ่มบุคคลทั่วไปที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานที่ต้องการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ในสถาบันสอนภาษาเมืองไทย

4. ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีการประเมิน 3 ด้านได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ด้านละ 5 ระดับคือ 5 4 3 2 และ 1 คะแนนตามแนวคิดทฤษฎีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (1961)

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น
2. สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้
3. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการสร้างกิจกรรมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างสนุกสนานและใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาตินำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน
4. เป็นแนวทางในการพัฒนาและออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน ในระดับความสามารถที่สูงขึ้นหรือในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในด้านอื่นๆ เช่น ด้านการฟัง อ่าน หรือ เขียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. สถาบันสอนภาษาเมืองไทย
2. การพูดและการสอนพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.1. ความหมายและความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2. องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.3. ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.4. การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
 - 3.1. ความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติ
 - 3.2. ประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
 - 3.3. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการพูด
 - 4.1. งานวิจัยต่างประเทศ
 - 4.2. งานวิจัยในประเทศ
5. การวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
 - 5.1. งานวิจัยต่างประเทศ
 - 5.2. งานวิจัยในประเทศ

1. สถาบันสอนภาษาเมืองไทย

สถาบันสอนภาษาเมืองไทย เป็นสถาบันสอนภาษาอังกฤษที่เน้นพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน มีทั้งครูไทยและครูต่างชาติ เรียนแบบกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ และแบบเดี่ยว ผู้เรียนจะสามารถเลือกเรียนตามหลักสูตรที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการรวมถึงระดับความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย เป็นกลุ่มบุคคลที่มาจากหลากหลายสาขาอาชีพ เช่น นักเรียน นักศึกษา

พนักงานบริษัท เจ้าของกิจการ รวมถึงผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพแต่ต้องการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะวัยผู้ใหญ่จะเป็นกลุ่มที่มีความสนใจที่จะเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการทำงานและในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะต้องทดสอบระดับความสามารถก่อนเรียนและเข้าเรียนตามระดับความสามารถและกลุ่มเรียนที่ผู้เรียนเลือก

2. การพูดและการสอนพูดภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เป็นการใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟังเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ของคู่สนทนา การใช้ภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสมจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงการมีประสิทธิภาพโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและสีหน้าท่าทางที่เหมาะสมกับบริบทต่างๆ ในการสนทนา

2.1 ความหมายและความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ

การสื่อสารโดยใช้ทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของผู้พูดไปยังผู้ฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของสิ่งที่ผู้พูดได้สื่อสารออกมา นอกจากภาษาที่ใช้ในการสื่อสารแล้ว กริยาท่าทาง น้ำเสียง และสีหน้าก็มีผลต่อการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จะช่วยให้สามารถติดต่อด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ดังนั้น การเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศโดยสามารถสื่อสารด้วยการพูดจะถือว่าได้รับประโยชน์จากภาษานั้นๆ อย่างแท้จริง

KuŚnierek (2015) กล่าวว่าประสิทธิภาพในการเรียนภาษาต่างประเทศต้องมีการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ โดยเฉพาะทักษะการพูดจะถูกเน้นมากเป็นพิเศษในเรื่องของวิธีการสอนเพราะความสามารถในการพูดภาษาต่างประเทศหมายถึง การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ Harmer (2008) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษไม่ใช่แค่ความรู้ในภาษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นความสามารถในการผลิตข้อมูลและเข้าถึงจุดสำคัญของภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของน้ำเสียง ระดับความเร็วในการพูด การใช้ท่าทาง ความรู้สึก หน้าที่ของคำหรือวลีต่างๆ ว่าใช้ในบริบทหรือสถานการณ์ใด รวมไปถึงการใช้รูปย่อหรือการเชื่อมคำต่างๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เช่นเดียวกับ สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษว่าความสำเร็จพื้นฐานของการเรียนสามารถประเมินได้จากการใช้ทักษะการพูดอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ถ้าผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ สามารถสื่อสารเข้าใจและมีการเลียนแบบเสียงคล้ายกับเจ้าของภาษาก็จะถือว่าผู้เรียนประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

Lindsay and Knight (2010) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะการถ่ายทอดหรือสื่อความประกอบไปด้วย ข้อความที่สื่อสารโดยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลคือผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งมีหลายเหตุผลที่คนเราพูด เช่น เพื่อบอกความต้องการบางอย่าง เพื่อบอกให้ผู้อื่นทำบางสิ่งบางอย่างให้ เพื่อจะทำบางสิ่งบางอย่างให้กับผู้อื่น เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับบางอย่าง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อเป็นการบอกเล่าการกระทำหรือกิจกรรมต่างๆ ในอดีต ปัจจุบัน อนาคต เพื่อบอกความเป็นไปได้ของสิ่งที่จะเกิดขึ้น เช่นเดียวกับ Eckard and Kearny (1981) ที่กล่าวว่า การพูดคือปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์ โครงสร้าง การตีความ การเดาความหมายที่ตนรู้จัก และทำนายเรื่องที่จะกล่าวต่อไปถึงแม้จะไม่ได้พูดคำนั้นๆ โดยตรง ภูมิกรีน ใหญ่เลิศ (2556) กล่าวถึงการสอนทักษะการพูดว่า ครูจะต้องสร้างแรงบันดาลใจและสร้างกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูด เพราะการฝึกฝนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วและสามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ

กล่าวโดยสรุป การพูดภาษาอังกฤษหมายถึง การถ่ายทอดหรือการแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดไปสู่ผู้ฟังเป็นการสื่อสารเพื่อบอกความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด เพื่อเล่าเรื่องราวต่างๆ ทั้งในปัจจุบัน อดีต อนาคต หรือแม้กระทั่งใช้ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน ต้องมีการฝึกฝน ดังนั้นผู้พูดควรจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคำศัพท์ โครงสร้าง การใช้น้ำเสียง อารมณ์ ตลอดจนความรู้ในเรื่องหน้าที่ของคำหรือวลีเพื่อนำไปใช้ในการตีความและนำไปใช้ในการพูด ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษคือ การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดความเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง การพูดที่ดีควรจะสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ สามารถพูดจากเรื่องที่อ่านหรือฟังเป็นคำพูดของตัวเองได้อย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนั้นควรจะสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่วถึงจะเรียกว่ามีความสามารถในการพูดที่ดี

2.2 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

การพูดไม่ใช่เป็นเพียงการเปล่งเสียง แต่การพูดนั้นยังถือเป็นศิลปะอย่างหนึ่งในการใช้ภาษาเพื่อให้เข้าใจว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไรและจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมด้วยดังที่ Burkart (1998) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาจะต้องรู้ว่าการพูดนั้นมีขอบเขตความรู้ของการใช้ภาษา 3 ประการดังนี้

1. กลยุทธ์การพูด คือ การออกเสียง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ กล่าวคือความสามารถในการใช้คำที่ถูกต้องกับหน้าที่พร้อมกับการออกเสียงที่ถูกต้อง

2. หน้าที่ของคู่สนทนา คือการติดต่อระหว่างกันและการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน กล่าวคือ ความรู้ในการแยกประเภทความสำคัญของข้อความที่จะสื่อสารรวมถึงการใช้ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา เพื่อช่วยในกรณีที่การสื่อสารด้วยวาจาอย่างเดียวไม่สามารถสร้างความเข้าใจได้

3. สังคม วัฒนธรรม และบรรทัดฐานของคู่สนทนา คือ การสลับเปลี่ยนระหว่างผู้พูดผู้ฟัง การใช้ความเร็วในการสื่อสาร การเว้นจังหวะของการพูด บทบาทของคู่สนทนา นั่นก็คือความเข้าใจในการสื่อสารแต่ละบริบทว่าสื่อสารเรื่องอะไร เพราะอะไร กับใครเป็นต้น

Vanderkevent (1990) กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดภาษาไว้ 3 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด คือผู้ผลิตเสียง ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกไปยังผู้ฟัง ถ้าไม่มีผู้พูด ความคิดเห็น ความรู้สึกต่างๆ ก็ไม่สามารถเกิดขึ้นได้

2. ผู้ฟัง คือผู้ที่รับข้อมูลทั้งการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากผู้พูด ถ้าไม่มีผู้ฟังผู้พูด อาจจะต้องใช้วิธีการสื่อสารโดยการเขียนแทน

3. คำพูด คือคำ ประโยคที่ถูกผลิตโดยผู้พูดเพื่อที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ถ้าไม่มีคำพูด ทั้งผู้พูดและผู้ฟังอาจจะต้องการสัญลักษณ์ในการสื่อสาร

Syaktur (1987) ได้กล่าวว่างค์ประกอบทั่วไปของความสามารถในการพูดประกอบด้วย การเข้าใจในบริบทที่สนทนาและความสามารถในการตอบได้อย่างถูกต้อง ไวยากรณ์ และโครงสร้างของภาษาที่ถูกต้องในการสนทนา คำศัพท์ที่ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทของการสนทนา นอกจากนั้น การออกเสียงและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาก็มีความสำคัญเช่นกัน

Harris (1974) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการพูดไว้ว่าประกอบไปด้วย ความเข้าใจ (comprehension) ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) การออกเสียง (Pronunciation) และ ความคล่องแคล่ว (Fluency) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความเข้าใจ (Comprehension) สำหรับการสื่อสารโดยการพูด ความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญในการตอบคำถาม การสนทนา และการเริ่มการสนทนา

2. ไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งจำเป็นมากที่ผู้เรียนจะต้องใช้รูปประโยคที่ถูกต้องในการสนทนา เช่นเดียวกับ Heaton (1978) ที่กล่าวว่าความสามารถในการพูดของผู้เรียน คือการใช้โครงสร้างของภาษาเพื่อแสดงให้เห็นการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องและมีความชำนาญในการใช้ภาษา ทั้งการพูดและการเขียน

3. คำศัพท์ (Vocabulary) คือการเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในการสื่อสาร ถ้ามีคำศัพท์ไม่เพียงพออาจจะทำให้ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นที่มีประสิทธิภาพได้ทั้งการพูดและการเขียน นอกจากนั้นการมีคำศัพท์ที่จำกัดยังทำให้ถูกกีดกันและเสียโอกาสในการใช้ภาษา ถ้าไม่ได้ไวยากรณ์เพียงพอที่จะสามารถค่อยๆ สื่อความได้ แต่ถ้ามีข้อจำกัดทางคำศัพท์นั้นทำให้ไม่สามารถที่จะสื่อสารได้เลย

4. การออกเสียง (Pronunciation) คือการที่ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างชัดเจนเวลาที่พูด กระบวนการออกเสียงจะมีส่วนประกอบของไวยากรณ์ที่ถูกสร้างขึ้นควบคู่กับองค์ประกอบของการออกเสียง ซึ่งมีแบบแผนที่หลากหลายในภาษา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้สรุปไว้ว่าการออกเสียงคือความรู้ของการเรียนเกี่ยวกับคำ การออกเสียงมีความจำเป็นในกระบวนการสร้างบทสนทนาที่เข้าใจได้ง่าย

5. ความคล่องแคล่ว (Fluency) คือความสามารถในการอ่าน การพูด การเขียนได้อย่างง่าย รวดเร็ว และอย่างลื่นไหล หรือสามารถพูดได้อีกอย่างว่า ผู้พูดสามารถอ่าน เข้าใจ และตอบคำถามได้อย่างชัดเจน รัดกุมและเชื่อมโยงกับความหมายและบริบทของการสื่อสาร ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเป็นเป้าหมายสำคัญของการเรียนภาษาของผู้เรียน สัญญาณที่เป็นการแสดงถึงความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาคือ การใช้ระดับความเร็วของภาษาได้เหมาะสมและเกิดจากหยุดชั่วคราวในขณะที่พูด เช่น ‘ums’ และ ‘ers’ สิ่งเหล่านี้ทำให้เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้พูดไม่ได้ใช้เวลาในการศึกษาเรื่องที่จะพูด หรือสิ่งที่จำเป็นในการพูด ดังนั้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาคือ ความรวดเร็ว ความถูกต้อง และการเกิดการหยุดชั่วคราวในระหว่างการสนทนาที่น้อยมากหรือไม่เกิดเลย

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษนั้นมีหลายด้าน อาทิเช่น ผู้พูด ผู้ฟัง และคำพูดที่ใช้ในการสนทนา ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา ความเข้าใจในบริบทที่พูด รวมถึงการเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม ความถูกต้องทางด้านภาษาทั้งโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ก็เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากนั้นการออกเสียงที่ถูกต้องโดยมีการเลียนแบบเสียงของเจ้าของภาษาทั้งในระดับคำ วลี ประโยคก็มีความจำเป็นไม่น้อยในกระบวนการสร้างภาษา ผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ด้วยการพูดพร้อมด้วยองค์ประกอบที่กล่าวมาข้างต้นนี้ก็ถือว่ามีความพร้อมที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ

การสอนพูดนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและสอนได้ไม่ยาก ถ้าผู้สอนรู้องค์ประกอบของทักษะการพูดและใช้วิธีการสอนรวมถึงขั้นตอนที่ถูกต้อง เพราะความสามารถในการพูดเราสามารถเรียนรู้ได้จากการเลียนแบบซึ่งไม่ต่างจากภาษาแม่ของแต่ละชาติ การสอนภาษาอังกฤษมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน (Richards and Rodgers, 1986) ทำให้เกิดรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษมากมาย ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจะมีรูปแบบและวิธีการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้การสอนพูดมีประสิทธิภาพสูงสุด

Richards and Rodgers (1986) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบ Natural Method ไว้ที่น่าสนใจ ซึ่งการสอนแบบ Natural Method พัฒนาจนมาเป็นที่รู้จักในรูปแบบการสอนแบบ Direct Method คือการสอนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติในการเรียนภาษาที่สอง (Second Language) ซึ่งจะใช้วิธีการที่คล้ายคลึงกับการเรียนภาษาแรก (First Language)

ของผู้เรียน ก็คือการใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนไม่ว่าจะเป็นการแนะนำบทเรียนและคำสั่งต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญและทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษา แล้วค่อยๆ ให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติคือ การเริ่มจากการสอนคำศัพท์และรูปประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยการใช้วัตถุ หรือรูปภาพ จุดเน้นใหม่ของภาษาจะสอนผ่านการสาธิตเป็นตัวอย่างและการฝึกฝน ความสามารถในการสื่อสารถูกสร้างขึ้นเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนอย่างพิถีพิถัน โดยมีการจัดองค์ประกอบในการถาม – ตอบระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนทั้งเป็นกลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่ ไวยากรณ์ทางภาษาจะสอนแบบ inductive grammar คือผู้เรียนจะสามารถตระหนักและเข้าใจกฎและรูปแบบของภาษาจากบริบทที่สอน ความสามารถในการฟังและการพูดจะเกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน ผ่านการป้อนภาษาโดยตัวอย่างและการสาธิตรวมถึงการฝึกฝนจนเกิดการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

Finocchiaro and Brumfit (1983) ได้สรุปขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร Communicative Language Teaching เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้เริ่มต้นไว้ดังนี้

1. นำเข้าด้วยบทสนทนาหรือบทสนทนาย่อยที่หลากหลาย (Present of a brief dialogue or several mini-dialogues) หลังจากนั้นก็มีมีการพิจารณาบทสนทนาดังกล่าวถึงหัวเรื่อง สถานการณ์ บทบาทของตัวละคร และหน้าที่ทางภาษาในบทสนทนา
2. การฝึกฝนการพูด (Oral Practice) เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนา ซึ่งการฝึกนั้นอาจจะเป็นแบบกลุ่มหรือแบบเดี่ยว โดยผู้สอนอาจจะเป็นต้นแบบในการฝึกพูดนั้น
3. การถาม-ตอบที่มีความสัมพันธ์กับหัวข้อในบทสนทนาและสถานการณ์ในนั้น (Questions and answers based on the dialogue topic)
4. การถาม-ตอบที่มีความเชื่อมโยงกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียน (Questions and answers related to the students' personal experiences) แต่ยังคงเนื้อหาสาระของบทสนทนาไว้
5. รูปประโยคที่มีความสำคัญหรือโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (Communicative Expression or structure) ซึ่งเป็นตัวอธิบายหน้าที่ทางภาษา โดยอาจจะมีการให้ตัวอย่างในการใช้ร่วมกับคำศัพท์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและการใช้อย่างชัดเจน
6. ผู้เรียนค้นพบและเกิดความเข้าใจการใช้รูปประโยคหรือโครงสร้างทางภาษา (Learner discovery of generalizations or rules) ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบการเขียน การพูด หน้าที่และความหมาย

7. กิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการพูดให้เกิดจากความเข้าใจและการตีความจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ (Oral recognition, interpretative activities) ซึ่งกิจกรรมจะขึ้นอยู่กับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน และปัจจัยอื่นๆ

8. กิจกรรมการนำออกความสามารถในการพูด (Oral production) ซึ่งอาจจะถูกดำเนินการโดยเริ่มจากการชี้แนะไปสู่การพูดแบบอิสระ

9. การลอกเลียนแบบบทสนทนา (Coping of the dialogues)

10. การให้ภาระงานในส่วนของงานเขียน (Sampling of the written homework assignment) อาจจะมีการให้ภาระงานหรือการบ้านเพื่อฝึกอุปประโยคหรือโครงสร้างทางภาษา

11. การประเมิน (Evaluation) ซึ่งจะประเมินเฉพาะการพูดเท่านั้น

Davies et al. (1975, อ้างถึงใน Richards and Rodgers, 1986) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนภาษาแบบ Situational Language Teaching ที่ใช้ในการสอนทักษะพูดไว้ดังนี้

1. ฝึกฟังโดยตั้งใจฟังและพูดหรือออกเสียงตามตัวอย่างที่ชัดเจนหลายๆ ครั้ง หรือผู้สอนอาจจะออกเสียงซ้ำๆ อย่างน้อยหนึ่งครั้งโดยการแยกคำในประโยคเพื่อให้ผู้เรียนได้ยินคำที่ชัดเจน เช่น (where...is...the...pen?)

2. ฝึกออกเสียงตามด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่ตามที่คุณสอนพูด วิธีการนี้จะดีมากถ้าผู้สอนให้คำสั่งที่ชัดเจน เช่น “Repeat” หรือ “Everybody” และใช้มือเป็นสัญลักษณ์ในการสั่งเริ่ม หยุดหรือการเน้นเสียง

3. ฝึกออกเสียงเป็นรายบุคคล โดยผู้สอนเรียกผู้เรียนหลายๆ คนออกเสียงตามเพื่อตรวจสอบในเรื่องของการออกเสียง

4. ฝึกออกเสียงแยกเป็นส่วนๆ ในเรื่องของการออกเสียง คำหรือกลุ่มคำที่ซึ่งมักจะเป็นปัญหาในการพูด โดยใช้วิธีการตามข้อ 1-3

5. สร้างการเรียนรู้รูปแบบภาษาใหม่ในบทเรียน โดยผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนถาม-ตอบจากรูปแบบทางภาษาที่ผู้เรียนคุ้นเคยเพื่อนำไปสู่การแนะนำรูปแบบภาษาใหม่ที่สอดคล้องกับบทเรียน

6. กระตุ้นให้ผู้เรียนถามคำถาม โดยผู้สอนให้ตัวอย่างเพิ่มเติมและใช้การใบ้หรือท่าทางในการกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างรูปประโยคขึ้นมา

7. ฝึกอุปประโยคด้วย drilling โดยผู้สอนให้แนวทางในการใช้รูปแบบภาษาผ่าน คำรูปภาพ ชื่อ เป็นต้น

8. ฝึกถาม-ตอบด้วย drilling โดยผู้สอนให้ผู้เรียนหนึ่งคนถามคำถามและให้ผู้เรียนอีกคนเป็นผู้ตอบ จนกระทั่งผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ฝึกถามตอบรูปแบบภาษา

9. แก้ไขการพูด โดยผู้สอนคอยแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดโดยอาจจะสายศีรษะพูดซ้ำคำหรือรูปประโยคที่ผิดเพื่อให้ผู้เรียนที่พูดรวมถึงผู้เรียนคนอื่นเข้าใจข้อผิดพลาดนั้นๆ

พรสวรรค์ สิปอ (2550) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเป็น 3 ขั้นตอน คือ ก่อนพูด พูดโดยมีการกำหนดโครงสร้าง และพูดโดยเสรี

1. ขั้นก่อนพูด เป็นการเตรียมตัวให้ผู้เรียนก่อน และเป็นการสร้างความสนใจให้ผู้เรียน โดยอาจจะเริ่มจากการสอนคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเรียนพูด การสอนการออกเสียงหรือฟังตัวอย่างการออกเสียง และรวมไปถึงการสอนความรู้ด้านอื่นๆ เช่น สังคมและวัฒนธรรม

2. ขั้นพูดโดยมีการกำหนดโครงสร้าง กิจกรรมจะเป็นลักษณะเหมือนการสื่อสารจริง แต่ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดโครงสร้างในการพูดไว้ โดยใช้กิจกรรม 2 รูปแบบคือ การกำหนดโครงสร้างแบบจิ๊กซอร์ (Jigsaw) และการกำหนดโครงสร้างแบบการเติมข้อมูลส่วนที่ขาดหาย (Information gap)

3. ขั้นการพูดโดยเสรี ผู้เรียนจะได้ฝึกภาษาแบบสื่อสารจริง โดยมีการวางแผน การกิจกรรม หรือการแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรม อย่างเช่น บทบาทสมมติ และการอภิปราย

Harmer (1991) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนพูดไว้ 3 ขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกครูจะแนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาใหม่ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย ให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมาย รูปแบบ และวิธีการใช้ โดยนำเสนอในบริบทที่ใกล้ตัวผู้เรียน หรือการเล่าเรื่อง จะทำให้ผู้เรียนมีจินตนาการในบริบทของการใช้ภาษาและเข้าใจในภาษายิ่งขึ้น ซึ่งเรียกขั้นตอนนี้ว่า ขั้นแนะนำภาษาใหม่ หลังจากนั้น ขั้นที่สอง ผู้เรียนจะต้องฝึกการใช้ภาษาโดยการออกเสียงตาม ฝึกใช้คำศัพท์ และรูปประโยคผ่าน กิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาเช่น เติมคำและฝึกถาม-ตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการออกเสียง การใช้คำศัพท์ และรูปประโยคที่เรียน ซึ่งเรียกว่าขั้นตอนนี้ว่า ขั้นฝึกภาษา และขั้นสุดท้ายของการสอนพูด ผู้เรียนจะฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นอิสระมากขึ้น เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การแก้ไขปัญหา และกิจกรรมอื่นๆ จะทำให้ผู้เรียนนำภาษาที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในบริบทที่คล้ายกับสถานการณ์จริง ในขั้นตอนนี้เรียกกว่า กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร เช่นเดียวกับ Scott (1981) และ Byrne (1986) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ 3 ขั้นตอนที่มึลักษณะคล้ายๆ กัน คือ 1) ขั้นบอกวัตถุประสงค์และนำเสนอเนื้อหา 2) ขั้นการฝึกใช้ภาษา และ 3) ขั้นผลิตภาษา

จากแนวคิดของนักวิชาการด้านการสอนภาษาข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนการพูดภาษาอังกฤษต้องมีการฝึกฝนอย่างเป็นขั้นตอน คล้ายๆ กับการเรียนรู้ภาษาแม่คือ ฟังและมีการเลียนแบบโดยการพูดตามจนสามารถจำและนำไปใช้ได้จริง ผู้เป็นต้นแบบในการใช้ภาษาจะเป็นคนให้แนวทางในการพูดไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์ รูปประโยค รวมถึงการออกเสียงที่ถูกต้อง มีการตั้งคำถามเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดออกมา ผู้เรียนฝึกฝนใช้ภาษาซ้ำๆ ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การถาม-ตอบ ทั้งแบบเดี่ยว คู่ หรือแบบกลุ่มจนคล่องแคล่วจนเกิดความมั่นใจในการนำไปใช้ และ

กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ เช่น การพูดแนะนำตัวเองหรือการพูดเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง การแสดงบทบาทสมมติหรือการอภิปรายแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

2.4 การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินหมายถึง การตัดสินประสิทธิภาพของผู้เรียนโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้เรียน Spratt et al. (2005) กล่าวว่าว่าการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีเป้าหมายในการเก็บรวบรวมข้อมูลการเรียนการสอนเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงทั้งตัวผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนรวมถึงตัวผู้สอนและเพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ในเนื้อหาหรือรายวิชานั้นๆ การประเมินการเรียนการสอนภาษานั้นเป็นสิ่งสำคัญและจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งจะทำได้ข้อมูลทางความสามารถด้านภาษาที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการเรียนการสอนที่ผู้สอนจะต้องตระหนักทั้งด้านบวกและด้านลบ (Backwash หรือ impact) เพื่อเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง (Hughes, 2003)

Harmer (2007) กล่าวถึงการทดสอบความสามารถในการพูดของผู้เรียนไว้ว่ามีหลากหลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การอภิปราย หรือการพูดเกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนได้ทำการเลือกให้รวมไปถึงการให้แสดงบทบาทสมมติ และเขาได้ให้ตัวอย่างรูปแบบการวัดระดับความสามารถทางด้านการนำเสนอโดยการพูดไว้จากระดับ 0 ถึง 5 และแยกส่วนรายละเอียดความสามารถเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านความเชื่อมโยง (Coherence) และ ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency)

Mertler (2001) ได้พูดถึงเกณฑ์การประเมิน (Rubrics) ว่าเป็นมาตราส่วนประมาณค่าที่ใช้ในการประเมินความสามารถและใช้เป็นแนวทางในการให้คะแนน ซึ่งประกอบด้วยข้อกำหนดเกณฑ์ความสามารถเพื่อใช้ในการประเมินความสามารถในการปฏิบัติของผู้เรียน หรือผลของภาระงานของผู้เรียน ซึ่งเขาได้กล่าวถึงรูปแบบเกณฑ์การประเมิน 2 ประเภทคือ การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rubric) และการประเมินแบบแยกส่วน (Analytic rubric)

1. การประเมินความสามารถแบบภาพรวม (Holistic Rubric) จะเป็นการประเมินความสามารถหลายๆ ด้านพร้อมกัน แต่จะประเมินให้คะแนนที่ลดหลั่นตามความสามารถของผู้รับการประเมิน ซึ่งถูกแบ่งไว้เป็น 6 ระดับดังนี้

5 คะแนน หมายถึง มุ่งนำเสนอให้เข้าใจปัญหาหรือหัวข้อได้อย่างสมบูรณ์ และความต้องการที่จำเป็นของภาระงานถูกรวบรวมอยู่ในการนำเสนอทั้งหมด

4 คะแนน หมายถึง มุ่งนำเสนอให้เข้าใจปัญหาหรือหัวข้อเป็นส่วนใหญ่ และความต้องการที่จำเป็นของภาระงานถูกรวบรวมอยู่ในการนำเสนอทั้งหมด

3 คะแนน หมายถึง มุ่งนำเสนอให้เข้าใจปัญหาหรือหัวข้อบางส่วน และความต้องการที่จำของภาระงานเป็นถูกรวบรวมอยู่ในการนำเสนอเป็นส่วนใหญ่

2 คะแนน หมายถึง มุ่งนำเสนอให้เข้าใจปัญหาหรือหัวข้อได้เพียงเล็กน้อย และความต้องการที่จำเป็นของภาระงานส่วนใหญ่หายไป

1 คะแนน หมายถึง ไม่นำเสนอให้เข้าใจปัญหาหรือหัวข้อเลย

0 คะแนน หมายถึง ไม่นำเสนอภาระงาน

2. การประเมินความสามารถแบบแยกส่วน (Analytic Rubric) จะเป็นการประเมินความสามารถในการพูดด้านต่างๆ แบบแยกแต่ละด้านของความสามารถออกจากกัน และนำคะแนนด้านต่างๆ มารวมกัน ซึ่งผู้ทำแบบประเมินสามารถนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและความสามารถที่คาดหวังจากการพูดในครั้งนั้นๆ ได้ ซึ่งการประเมินแบบแยกส่วน Mertler (2001) ได้กำหนดรายละเอียดของการประเมินออกเป็น 4 ด้าน ด้านละ 4 ระดับดังต่อไปนี้

รายละเอียดการประเมินด้านที่ 1

1 คะแนน หมายถึง อธิบายให้เห็นถึงระดับความสามารถและการปฏิบัติที่สอดคล้องกับรายละเอียดการประเมินที่ 1 ว่าอยู่ในระดับความสามารถเบื้องต้น

2 คะแนน หมายถึง อธิบายให้เห็นถึงระดับความสามารถและการปฏิบัติที่สอดคล้องกับรายละเอียดการประเมินที่ 1 ว่าอยู่ในระดับความสามารถกำลังพัฒนา

3 คะแนน หมายถึง อธิบายให้เห็นถึงระดับความสามารถและการปฏิบัติที่สอดคล้องกับรายละเอียดการประเมินที่ 1 ว่าอยู่ในระดับความสามารถที่ประสบความสำเร็จ

4 คะแนน หมายถึง อธิบายให้เห็นถึงระดับความสามารถและการปฏิบัติที่สอดคล้องกับรายละเอียดการประเมินที่ 1 ว่าอยู่ในระดับความสามารถที่เป็นแบบอย่าง

รายละเอียดการประเมินด้านที่ 2

1 คะแนน หมายถึง อธิบายให้เห็นถึงระดับความสามารถและการปฏิบัติที่สอดคล้องกับรายละเอียดการประเมินที่ 2 ว่าอยู่ในระดับความสามารถเบื้องต้น

2 คะแนน หมายถึง อธิบายให้เห็นถึงระดับความสามารถและการปฏิบัติที่สอดคล้องกับรายละเอียดการประเมินที่ 2 ว่าอยู่ในระดับความสามารถกำลังพัฒนา

Harris (1969) ซึ่งเป็นนักวิชาการอีกท่านหนึ่งที่ได้แบ่งเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดแบบแยกส่วนเป็น 5 ด้าน และแต่ละด้านมี 5 ระดับดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

- 1 คะแนน หมายถึง มีปัญหาในการออกเสียงมากจนไม่สามารถเข้าใจในคำพูดได้เลย
- 2 คะแนน หมายถึง มีปัญหาในการออกเสียงมากจนไม่สามารถเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังต้องคอยถาม ว่าพูดว่าอะไรซ้ำๆ
- 3 คะแนน หมายถึง มีปัญหาในการออกเสียง ผู้ฟังจะเข้าใจก็ต่อเมื่อตั้งใจฟังและบางครั้งผู้ฟังก็เกิดความสับสน
- 4 คะแนน หมายถึง ออกเสียงได้ดี ถึงแม้จะมีผิดอยู่บ้างแต่ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นอย่างดี
- 5 คะแนน หมายถึง ออกเสียงได้ดีชัดเจนถูกต้องคล้ายเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

- 1 คะแนน หมายถึง ไวยากรณ์ผิดจนไม่สามารถสื่อความหมายได้
- 2 คะแนน หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่อาจจะเรียงลำดับผิดจนเข้าใจลำบาก
- 3 คะแนน หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้บางครั้งทำให้ความหมายของประโยคผิดไป
- 4 คะแนน หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง แต่การสื่อความหมายไม่ผิดเพี้ยน
- 5 คะแนน หมายถึง ใช้ไวยากรณ์ผิดเล็กน้อย หรือบางที่เรียงคำผิดและทำการแก้ไขให้ถูกต้องได้

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

- 1 คะแนน หมายถึง พูดสนทนาสื่อสารไม่ได้ มีความรู้คำศัพท์น้อยมาก
- 2 คะแนน หมายถึง พูดคำศัพท์ผิด มีความรู้คำศัพท์จำกัดทำให้ยากแก่การเข้าใจในรูปประโยค
- 3 คะแนน หมายถึง พูดคำศัพท์ผิดบ่อย มีปัญหาในการคิดคำศัพท์ สนทนาอยู่ในวงจำกัด
- 4 คะแนน หมายถึง พูดใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ
- 5 คะแนน หมายถึง พูดใช้คำศัพท์ได้ ใช้คำศัพท์สำนวน มีความคล่องแคล่ว

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

- 1 คะแนน หมายถึง หยุดเว้นช่วงการสนทนานานจนทำให้สื่อสารไม่ได้
- 2 คะแนน หมายถึง หยุดเว้นช่วงการสนทนาเสมอ และคิดคำในการสนทนา
- 3 คะแนน หมายถึง ค่อนข้างมีความคล่องแคล่ว แต่ยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอยู่
- 4 คะแนน หมายถึง มีความคล่องแคล่ว แต่ยังมีสะดุดเพราะปัญหาในการใช้ภาษา

5 คะแนน หมายถึง พูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเคียงกับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

1 คะแนน หมายถึง ไม่สามารถสื่อสารได้เข้าใจ

2 คะแนน หมายถึง สื่อสารเข้าใจลำบาก มีการคิดคำ พูดซ้ำ พูดติดอ่าง

3 คะแนน หมายถึง เข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด พูดได้แต่พูดซ้ำ พูดซ้ำ

4 คะแนน หมายถึง พูดได้เข้าใจครบถ้วน แต่มีพูดซ้ำบ้าง

5 คะแนน หมายถึง พูดได้เข้าใจ ไม่มีปัญหาในการสื่อสารเลย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ได้จัดทำคู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล โดยกล่าวถึงกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ว่าเป็นมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินความสามารถของภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 2002 ซึ่งแบ่งกลุ่มผู้เรียนไว้เป็น 3 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มแบ่งเป็น 2 ระดับความสามารถคือ 1) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic User) แบ่งเป็นระดับ A1 Backthouth หรือ Beginner และระดับ A2 Waystag หรือ Elementary 2) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User) แบ่งเป็นระดับ B1 Threshold หรือ Intermediate และระดับ B2 Vantage หรือ Upper Intermediate 3) กลุ่มผู้ใช้ภาษาคล่องแคล่ว (Proficient User) แบ่งเป็นระดับ C1 Effective Operational Proficiency หรือ Advanced และระดับ C2 Mastery หรือ Proficiency

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic User)

ระดับ A1 (Beginner) ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่น เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดซ้ำและชัดเจน

ระดับ A2 (Elementary) ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวัน (ในระดับกลาง) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไป ในการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความคิดฝัน ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ

2. กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User)

ระดับ B1 (Intermediate) ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไป ถ้าเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความคิดฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้

ระดับ B2 (Upper Intermediate) ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษาพูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้

3. กลุ่มผู้ใช้ภาษาคล่องแคล่ว (Proficient User)

ระดับ C1 (Advanced) ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิดความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาทั้งในด้านสังคม การทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ C2 (Proficiency) ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงเจ้าของภาษา สามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างสละสลวย ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับ (โดยเฉพาะวรรณกรรม) ได้เข้าใจ สามารถเลือกใช้ภาษาสำหรับพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้

Cambridge ESOL (2011) ได้จัดทำเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดของแต่ละระดับไว้ และเกณฑ์การประเมินนี้จะมีตรวจสอบคุณภาพทุกปีผ่านกระบวนการที่ได้รับการรับรอง ซึ่งเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดจะถูกแบ่งเป็นระดับการประเมินดังนี้

1. เกณฑ์การประเมินระดับผู้ใช้ขั้นพื้นฐาน Basic User A1-A2 ได้กำหนดไว้ 3 ด้าน โดยใช้มาตรฐานในการประเมิน 6 ระดับดังนี้

1.1. ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and Vocabulary)

ระดับ 5 คะแนน ใช้รูปประโยคได้อย่างถูกต้อง ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมสำหรับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันทั่วไป

ระดับ 4 คะแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมทั้งด้านโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน ใช้รูปประโยคถูกต้องระดับพอใช้ คำศัพท์ที่ใช้เหมาะสมสำหรับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันทั่วไป

ระดับ 2 คะแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมทั้งด้านโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ได้ดีกว่าระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คะแนน ใช้รูปประโยคอย่างจำกัดหรือผิดโครงสร้างทางภาษา ใช้คำศัพท์ที่จำกัดและไม่เหมาะสม

ระดับ 0 คะแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมทั้งด้านโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์น้อยกว่าระดับ 1 หรือไม่มีการนำเสนอภาระงาน

1.2. ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

ระดับ 5 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงทั้งในระดับคำและประโยค มีความถูกต้องเข้าใจได้ง่ายเกือบทั้งหมด

ระดับ 4 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงทั้งในระดับคำและประโยค มีความถูกต้องและเข้าใจดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงทั้งในระดับคำและประโยคมืออย่างจำกัด แต่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 2 คะแนน ความสามารถการออกเสียงทั้งในระดับคำและประโยคให้เกิดความเข้าใจดีกว่าระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงมีอย่างจำกัดมาก ไม่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 0 คะแนน ความสามารถในการออกเสียงน้อยกว่าระดับ 1 หรือไม่มีการนำเสนอภาระงาน

1.3. ด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication)

ระดับ 5 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม ต้องการการสนับสนุนในการช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย

ระดับ 4 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาได้อย่างพอใช้ มีตัดขัดบ้าง ต้องการการสนับสนุนในการช่วยเหลือ

ระดับ 2 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 1 คะแนน ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาติดขัด ต้องการการสนับสนุนในการช่วยเหลือมาก

ระดับ 0 คะแนน ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาน้อยกว่าระดับ 1 หรือไม่นำเสนอภาระงาน

2. เกณฑ์การประเมินระดับผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ Independent User B1-B2 ได้กำหนดไว้ 4 ด้าน โดยใช้มาตราส่วนในการประเมิน 6 ระดับ

2.1. ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and Vocabulary)

ระดับ 5 คะแนน ใช้ภาษาทั่วไปได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ที่มีความซับซ้อน ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลในหัวข้อที่คุ้นเคย

ระดับ 4 คะแนน มีความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ไวยากรณ์ และใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน ใช้ไวยากรณ์ทั่วไปได้อย่างถูกต้องตามหลักการ ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมสำหรับพูดคุยในหัวข้อที่คุ้นเคย

ระดับ 2 คะแนน มีความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ไวยากรณ์ และใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมดีกว่าระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คะแนน ใช้ภาษาได้อย่างจำกัดหรือผิดไวยากรณ์ ใช้คำศัพท์ที่จำกัดสำหรับการพูดคุยในหัวข้อที่คุ้นเคย

ระดับ 0 คะแนน มีความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ไวยากรณ์ และใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมน้อยกว่าระดับ 1 หรือไม่นำเสนอภาระงาน

2.2. ด้านการใช้ภาษา (Discourse Management)

ระดับ 5 คะแนน ใช้ภาษาได้ถูกต้องสละสลวยมีความเชื่อมโยง ถึงแม้จะมีความลังเลและพูดซ้ำบ้าง

ระดับ 4 คะแนน ใช้ภาษาได้ดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน ใช้ภาษาได้มากกว่าวลีสั้นๆ มีความเชื่อมโยงเป็นส่วนใหญ่ แต่มีความลังเลและพูดซ้ำ

ระดับ 2 คะแนน ใช้ภาษาได้ดีกว่าระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คะแนน ใช้ภาษาได้แค่เพียงวลีสั้นๆ มีความลังเลบ่อยครั้ง พูดซ้ำไปซ้ำมาหรือขัดแย้งกับหัวข้อที่กำลังพูด

ระดับ 0 คะแนน ใช้ภาษาได้น้อยกว่าระดับ 1 หรือไม่นำเสนอภาระงาน

2.3. ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

ระดับ 5 คະแนน มีความสามารถในการออกเสียง ทั้งเสียงสูงต่ำ การเน้นเสียงของคำได้
อย่างถูกต้องและชัดเจน

ระดับ 4 คະแนน มีความสามารถในการออกเสียงมากกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คະแนน มีความสามารถในการออกเสียงทั้งระดับประโยคและระดับคำค่อนข้าง
มีอย่างจำกัด แต่สามารถเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่

ระดับ 2 คະแนน มีความสามารถในการออกเสียงมากกว่าระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คະแนน มีความสามารถในการออกเสียงมีอย่างจำกัด แต่สามารถเข้าใจได้

ระดับ 0 คະแนน มีความสามารถในการออกเสียงน้อยกว่าระดับ 1 หรือไม่นำเสนอ
ภาระงาน

2.4. ด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication)

ระดับ 5 คະแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาเหมาะสมและการเจรจาต่อรองได้ตรง
ประเด็น ต้องการการสนับสนุนช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย

ระดับ 4 คະแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาดีกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คະแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาค่อนข้างเหมาะสม ต้องการการสนับสนุน
ช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย

ระดับ 2 คະแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาดีกว่าระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คະแนน ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาค่อนข้างมีความยากลำบาก ต้องการ
การสนับสนุนช่วยเหลือ

ระดับ 0 คະแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาน้อยกว่าระดับ 1

3. เกณฑ์การประเมินระดับผู้ใช้ภาษาคล่องแคล่ว Proficient User C1-C2 ได้กำหนดไว้

5 ด้าน โดยใช้มาตราส่วนในการประเมิน 6 ระดับ

3.1. ด้านการใช้ไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา (Grammatical Resource)

ระดับ 5 คະแนน ใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามรูปแบบและหลักภาษา

ระดับ 4 คະแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาและไวยากรณ์มากกว่า
ระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คະแนน ใช้ไวยากรณ์แบบง่ายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีความสามารถในการ
การใช้ไวยากรณ์ที่ซับซ้อน

ระดับ 2 คະแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาและไวยากรณ์มากกว่า
ระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คະแนน ใช้ไวยากรณ์แบบง่ายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและความพยายามใน
การใช้ไวยากรณ์ที่ซับซ้อน

ระดับ 0 คะแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาและไวยากรณ์น้อยกว่า
ระดับ 1

3.2. ด้านการใช้คำศัพท์ (Lexical Resource)

ระดับ 5 คะแนน ใช้คำศัพท์ที่หลากหลายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสารทั้งใน
หัวข้อที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย

ระดับ 4 คะแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์มากกว่าระดับ 3
แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสารทั้งในหัวข้อที่คุ้นเคย
และไม่คุ้นเคย

ระดับ 2 คะแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์มากกว่าระดับ 1
แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คะแนน ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสารในหัวข้อที่คุ้นเคย

ระดับ 0 คะแนน ความถูกต้องและความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์น้อยกว่าระดับ 1

3.3. ด้านการใช้ภาษา (Discourse Management)

ระดับ 5 คะแนน ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมสละสลวย มีความเชื่อมโยงเหมาะสมใน
การสนทนา มีความลื่นไหลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ระดับ 4 คะแนน ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมมากกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม มีความเชื่อมโยงเหมาะสมในการสนทนา มี
ความลื่นไหลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ระดับ 2 คะแนน ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมมากกว่าระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คะแนน ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง มีความเชื่อมโยง แต่มีการพูดซ้ำ และลื่นไหล

ระดับ 0 คะแนน ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมน้อยกว่าระดับ 1

3.4. ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

ระดับ 5 คะแนน มีความสามารถในการออกเสียงได้อย่างถูกต้องชัดเจนมีประสิทธิภาพ
คล้ายเจ้าของภาษา ทำให้เข้าใจความหมายได้ง่ายและชัดเจน

ระดับ 4 คะแนน มีความสามารถในการออกเสียงได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากกว่า
ระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน มีความสามารถในการออกเสียงสูงต่ำมีถูกต้องความเหมาะสม การเน้น
เสียงของคำและประโยคมีความถูกต้องชัดเจน

ระดับ 2 คะแนน มีความสามารถในการออกเสียงได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากกว่า
ระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คะแนน มีความสามารถในการออกเสียงสูงต่ำมีความเหมาะสม การเน้นเสียงของคำมีความถูกต้องชัดเจน

ระดับ 0 คะแนน มีความสามารถในการออกเสียงได้อย่างถูกต้องเหมาะสมน้อยกว่าระดับ 1

3.5. ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication)

ระดับ 5 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ที่พูด สามารถควบคุมการเจรจาต่อตรงประเด็น

ระดับ 4 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนามากกว่าระดับ 3 แต่น้อยกว่าระดับ 5

ระดับ 3 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ที่พูด เป็นส่วนใหญ่ การเจรจาต่อตรงประเด็น

ระดับ 2 คะแนน ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนามากกว่าระดับ 1 แต่น้อยกว่าระดับ 3

ระดับ 1 คะแนน มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาค่อนข้างเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ที่พูด การเจรจาต่อตรงประเด็น ต้องการการสนับสนุนช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย

ระดับ 0 คะแนน ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาน้อยกว่าระดับ 1

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) ได้สรุปและออกแบบเกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการประเมินการพูดไว้ 5 ด้าน และแต่ละด้านแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

ด้านที่ 1 ความถูกต้องของการออกเสียงและการใช้ภาษา (Accuracy in Pronunciation and Grammar)

ให้ 1 คะแนน พูดออกเสียงผิดบ่อย ใช้โครงสร้างผิดหลักไวยากรณ์บ่อยมาก

ให้ 2 คะแนน พูดออกเสียงผิดบ้าง โครงสร้างผิดบ้าง

ให้ 3 คะแนน พูดออกเสียงผิดเล็กน้อย โครงสร้างผิดเล็กน้อย

ให้ 4 คะแนน พูดออกเสียงถูกต้องคล้ายเจ้าของภาษา โครงสร้างถูกต้อง

ด้านที่ 2 ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness)

ให้ 1 คะแนน เลือกใช้ภาษาไม่เหมาะสม ไม่สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้

ให้ 2 คะแนน เลือกใช้ภาษาไม่เหมาะสมอยู่บ้าง

ให้ 3 คะแนน เลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่

ให้ 4 คะแนน เลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์

ด้านที่ 3 ความเป็นธรรมชาติในการพูดภาษา (Naturalness)

ให้ 1 คะแนน ขาดความเป็นธรรมชาติในการแสดงสีหน้าและท่าทาง

ให้ 2 คะแนน มีความเป็นธรรมชาติในการแสดงสีหน้า ท่าทางในระดับพอใช้

ให้ 3 คะแนน มีความเป็นธรรมชาติในการแสดงสีหน้า ท่าทางในระดับดี

ให้ 4 คะแนน มีความเป็นธรรมชาติในการแสดงสีหน้า ท่าทางในระดับดีมาก

ด้านที่ 4 ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

ให้ 1 คะแนน พูดซ้ำมากมีการหยุดเว้นนานมาก ไม่สามารถสื่อสารได้

ให้ 2 คะแนน พูดซ้ำมีการเว้นช่วงในการพูดอยู่เสมอ

ให้ 3 คะแนน พูดได้คล่องแคล่วในระดับพอใจ มีการลังเลในขณะพูดบ้าง

ให้ 4 คะแนน พูดได้คล่องแคล่วใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

ด้านที่ 5 ความสำเร็จในการทำกิจกรรม (Task Achievement)

ให้ 1 คะแนน สามารถพูดเพื่อทำกิจกรรมได้น้อยมาก

ให้ 2 คะแนน ประสบปัญหาในการพูดเพื่อทำกิจกรรมอยู่บ้าง

ให้ 3 คะแนน พูดเพื่อทำกิจกรรมยังไม่ชัดเจนในบางประเด็น

ให้ 4 คะแนน พูดเกี่ยวกับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

หลังจากได้ศึกษาความสำคัญและรูปแบบของเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษแล้วนั้น ทำให้เห็นได้ว่าเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อวัดและประเมินผลความสามารถของผู้เรียน นอกจากนั้นยังใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมพัฒนาทั้งผู้เรียนและผู้สอนรวมถึงการจัดการเรียนการสอนได้อีกด้วย และรูปแบบการประเมินจะมีจุดเด่นที่เห็นได้ชัดคือ ระดับคะแนนจะถูกแบ่งเป็นระดับจากมากไปน้อยตามระดับความสามารถ และ Mertler (2001) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ประเมินความสามารถแบบภาพรวม (Holistic Rubric) ซึ่งเป็นรูปแบบการประเมินความสามารถหลายๆ ด้านพร้อมกัน และเกณฑ์การประเมินความสามารถแบบแยกส่วน (Analytic rubric) คือรูปแบบการประเมินที่แยกความสามารถแต่ละด้านออกจากกันอย่างชัดเจน จากการศึกษาพบว่านักวิชาการส่วนใหญ่ได้เลือกทำแบบประเมินแบบแยกส่วนเพื่อเป็นการประเมินหาจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนแต่ละด้านอย่างชัดเจน เช่น Harmer (2007), Harris (1969) และ สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) เช่นเดียวกับ Cambridge ESOL (2011) ที่ได้ออกแบบรูปแบบการประเมินทุกระดับผู้ใช้ภาษาเป็นแบบแยกส่วน โดยเพิ่มรายละเอียดการประเมินกับระดับที่สูงขึ้น ซึ่งด้านความสามารถในการประเมินของ Harmer (2007) และ Harris (1990) จะมีหัวข้อที่คล้ายกันคือ ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) ด้านความเข้าใจ (Comprehension) และ ด้านความเชื่อมโยง (Coherence) ส่วน Cambridge ESOL (2011) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดระดับผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐานไว้ 4 ด้าน คือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and Vocabulary) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) และ ด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication) ดังตารางวิเคราะห์ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ด้านการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

หัวข้อการประเมิน	Harmer (2007)	Harris (1969)	Cambridge (2011)	ผู้วิจัย
ไวยากรณ์ (Grammar)	✓	✓	✓	✓
คำศัพท์ (Vocabulary)	✓	✓	✓	✓
การออกเสียง (Pronunciation)	✓	✓	✓	✓
ความคล่องแคล่ว (Fluency)	✓	✓		✓
ความสอดคล้อง (Coherence)	✓			
ความเข้าใจได้ (Comprehension)		✓		
ปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication)			✓	✓

จากตารางวิเคราะห์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่า นักวิชาการส่วนใหญ่ได้มีการกำหนดหัวข้อด้านความสามารถในการประเมินการพูดภาษาอังกฤษ หลักๆ ที่เหมือนกันเบื้องต้นคือ ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) และ ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกหัวข้อการประเมินเหล่านี้มาใช้ในเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด นอกจากนั้นผู้วิจัยยังเลือกอีกหนึ่งหัวข้อที่น่าสนใจของ Cambridge ESOL (2011) คือ ด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication) เพื่อให้เหมาะสมกับการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ทำให้ได้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ในงานวิจัยในครั้งนี้ 4 ด้าน คือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and Vocabulary) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) และด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication) แบ่งเป็น 5 ระดับความสามารถได้แก่ 5 4 3 2 และ 1 คะแนน

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติคือ การนำกิจกรรมมาใช้ในห้องเรียนเพื่อช่วยเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านการแสดงบทบาทในสถานการณ์ต่างๆ มีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน โดยมีจุดประสงค์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติผ่านบทบาทที่ตนเองได้รับ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3.1 ความหมายของการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

บทบาทสมมติหมายถึง กิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านสถานการณ์ที่กำหนดรวมถึงมีการสวมบทบาทต่างๆ นอกเหนือจากนั้นผู้เรียนยังสามารถแสดงความรู้สึก ความคิดผ่านบทบาทที่ตนเองได้รับ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และเกิดความสนุกสนานในการฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรมนี้มากขึ้น

Ziafar et al. (2014) กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นการให้โอกาสผู้เรียนในการแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ผู้เรียนจะให้ความสนใจในเรื่องของการสื่อสารมากกว่าไวยากรณ์ และเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาโดยผ่านการพูด นอกจากนี้ Nunan (2003) ได้ให้ความหมายของบทบาทสมมติว่า เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกพูดในบรรยากาศที่ปลอดภัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกพูดและสวมบทบาทต่างๆ โดยใช้ภาษาเป้าหมายก่อนที่ผู้เรียนจะไปเผชิญกับสถานการณ์นั้นๆ ในชีวิตจริง ภูมิริน ใหญ่เลิศ (2556) ได้กล่าวถึงการจัดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติว่า ครูผู้สอนจะต้องสร้างสถานการณ์และบทบาทให้แก่ผู้เรียนให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งทางด้านความรู้ ความคิดตามบทบาทที่ได้รับ เช่นเดียวกับ ทิศนา แคมมณี (2550) ที่กล่าวถึงวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงของผู้เรียน ผู้เรียนแสดงออกมาตามที่ผู้เรียนรู้สึกหรือคิดว่าเหมาะสมกับสถานการณ์ และสำหรับ อภรณ์ ใจเที่ยง (2550) อธิบายว่าวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หมายถึง วิธีการสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทของผู้แสดงขึ้นจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและให้ผู้เรียนแสดงตามบทบาทที่คิดว่าเหมาะสม ผู้สอนจะใช้พฤติกรรมของผู้เรียนมาเป็นฐานในการกำหนดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนทั้งด้านความรู้และการแสดงบทบาท ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น และนำมาแก้ปัญหาหรือปรับใช้ได้ อย่างเหมาะสม

จากความหมายของกิจกรรมบทบาทสมมติข้างต้น สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติหมายถึง การที่ผู้สอนมีจุดประสงค์ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่

ตัวเองได้รับมอบหมาย โดยผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิด วิธีในการแก้ปัญหาในแต่ละสถานการณ์ตามที่คุณเรียนที่คิดว่าเหมาะสม ซึ่งวิธีการเรียนการสอนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน มีความสนุกสนานและเกิดความสามัคคี ที่สำคัญเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างดี

3.2 ประโยชน์ของการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

Harmer (1998) กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนจินตนาการว่าพวกเขากำลังอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างแล้วแสดงออกมา เช่นเดียวกับ Doff (1990) ที่กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติคือ กิจกรรมที่นำสถานการณ์ในชีวิตจริงมาสู่ห้องเรียน นอกจากนี้ Ments (1989) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. นักเรียนได้แสดงออกถึงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ออกมา
2. นักเรียนสามารถพูดหัวข้อและปัญหาส่วนตัวในการสนทนา
3. นักเรียนเกิดความเข้าใจตนเองและผู้อื่น
4. นักเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม และแสดงให้เห็นถึงปัญหาสังคม
5. นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นจะถูกให้โอกาส และให้ความสำคัญต่อการแสดงออก

ในการแสดง ภาษา ท่าทาง และอารมณ์

Ladousse (1987) ได้กล่าวถึงกิจกรรมบทบาทสมมติว่าเป็นกิจกรรมที่โน้มน้าว จูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและเพิ่มความมั่นใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะให้ความสนใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษผ่านการแสดงบทบาทที่ตนเองได้รับ นอกเหนือจากนั้นผู้เรียนยังมีโอกาสแสดงความรู้สึกภายใน บอกปัญหาหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านกิจกรรมนี้ ในขณะที่ Scarcella (1978) ได้พูดถึงกิจกรรมบทบาทสมมติว่า เป็นกิจกรรมที่แสดงถึงการพัฒนาในเรื่องของคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาโดยธรรมชาติ และค้นสนะ มูลทาทิ (2558) ได้สรุปประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติไว้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาที่หลากหลายสถานการณ์ นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และการแก้ปัญหา และเกิดความสามัคคีในกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน ผ่านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

สรุปได้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาผ่านสถานการณ์ที่กำหนดและผ่านบทบาทที่ได้รับ กิจกรรมบทบาทสมมดียังมีประโยชน์อีกหลายด้าน เช่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีส่วนร่วมในชั้นเรียนและเกิดความสามัคคีในกลุ่มผู้เรียน นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น กิจกรรมบทบาทสมมติ

สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาจากการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

3.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์นั้น ผู้สอนควรจะทำการจัดกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมและนำไปใช้ในการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่กำหนดโดยเริ่มจากการฝึกภาษาจากง่ายไปยากตามลำดับ

Harmer (1991) กล่าวถึงความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไว้อย่างเป็นขั้นตอนว่าควรประกอบไปด้วย 1) การเตรียมความพร้อม การแนะนำกิจกรรมโดยอธิบายสถานการณ์ให้ชัดเจนและมั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจในสถานการณ์นั้น 2) การตั้งเป้าหมาย ต้องมั่นใจว่าผู้เรียนรู้และเข้าใจว่าเป้าหมายของกิจกรรมการเรียนการสอนคืออะไร ซึ่งอาจจะมีการพูดคุยกันถึงเรื่องของความต้องการของผลลัพธ์ในตอนท้ายของกิจกรรม 3) การใช้บัตรแสดงบทบาทของตัวละคร ผู้เรียนจะได้บัตรที่อธิบายตัวละครหรือบทบาทที่จะนำไปใช้ในการแสดง ถ้าในกลุ่มผู้เรียนที่มีทักษะทางภาษาน้อยในบัตรอาจจะมีคำหรือวลีที่จำเป็นเพื่อช่วยในเรื่องของภาษา 4) การรวบรวมความคิด ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยลองให้ผู้เรียนคาดเดากลุ่มคำศัพท์ วลี โครงสร้างประโยคที่จะใช้ในการแสดง 5) การกำหนดกลุ่มกิจกรรมที่มีจำนวนผู้แสดงที่ไม่มากเกินไป เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมโดยไม่ต้องแข่งกับเสียงรบกวน 6) การให้เวลาในการเตรียมตัวแก่ผู้เรียนในการฝึกฝน เตรียมตัวในเรื่องของโครงสร้าง บทบาทและความคิดสร้างสรรค์ในการแสดง 7) การให้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นการนำเสนอแบบการสนทนา คอยตอบคำถามผู้เรียน ไม่ควบคุมผู้เรียนโดยการแก้ไขเรื่องของการออกเสียงหรือโครงสร้างไวยากรณ์ นอกจากผู้เรียนมีคำถามในเรื่องต่างๆ หรือขอคำแนะนำ 8) การให้ผู้เรียนปฏิบัติให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยภายในกลุ่มกิจกรรมอาจมีผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนั้นควรมีการกำหนดบทบาทให้เหมาะสมแก่ผู้เรียนหรือในกลุ่มผู้เรียนที่ระดับความสามารถทางภาษาน้อยก็ไม่จำเป็นต้องบังคับให้ผู้เรียนกลุ่มนี้ใช้ทุกรายละเอียดของโครงสร้างไวยากรณ์ที่เรียนก็ได้ 9) การติดตามผลในหัวข้อและบทบาท ให้ผู้เรียนรายงานผลลัพธ์ของกิจกรรมในบทบาทที่ตนเองได้รับ 10) การให้ข้อเสนอแนะในเรื่องของปัญหาทางโครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียง ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจจะนำไปพูดคุยในคาบเรียนถัดไปหรือคาบเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์และการออกเสียงก็ได้ ในขณะที่ Krish (2001) ได้แบ่งขั้นตอนของการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไว้ 3 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 เตรียมการ (Preparation Stage) ครูสร้างบรรยากาศ เตรียมความพร้อม คัดเลือกบทให้ผู้แสดง ขั้นที่ 2 การแสดง (Presentation Stage) นักเรียนทำการแสดง นักเรียนกลุ่มผู้ชมต้องทำ

การจดบันทึกการแสดงและการใช้ภาษาของผู้แสดง และขั้นที่ 3 หลังการแสดง (Post Presentation Stage) นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่ได้บันทึกไว้พร้อมทั้งเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อครูจะนำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงในครั้งต่อไป Richards (2008) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติว่าควรประกอบไปด้วยขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียม ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะทบทวนคำศัพท์และรูปประโยคที่สอดคล้องกับบทเรียนหรือหัวข้อ อธิบายถึงปัญหาสถานการณ์และบทบาทของกิจกรรม 2) ขั้นคัดเลือกตัวแสดง ในขั้นตอนนี้ผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันวิเคราะห์บทบาทและสถานการณ์ เลือกตัวแสดงและเตรียมฉากหรืออุปกรณ์ในการแสดง 3) ขั้นสาธิต ในขั้นนี้จะเป็นการแนะนำและกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างกันของแต่ละบทบาทและหน้าที่ 4) ขั้นฝึกฝนและทบทวน ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ทำความเข้าใจในแต่ละตัวละครและฝึกใช้ภาษาผ่านบัตรสนทนา โดยผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ 5) ขั้นแสดง ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้แสดงบทบาทที่ตนเองได้รับมอบหมายในสถานการณ์ที่กำหนด โดยผู้สอนจะคอยสังเกตพฤติกรรมและ 6) ขั้นอภิปรายและประเมินผล ในขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนจะทำการอภิปรายร่วมกัน แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในกิจกรรมที่เพิ่งจบไปถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำกิจกรรมในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการแสดงและการใช้ภาษาที่เหมาะสม ตลอดจนประเมินและสรุปการอภิปรายเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมในครั้งต่อไป

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมตินั้น ผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน โดยในขั้นตอนแรกมีการเตรียมความพร้อมในด้านของภาษา บทบาทและสถานการณ์ให้แก่ผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจกับบทบาทและสถานการณ์รวมถึงได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมก่อนการแสดงบทบาทสมมติ ต่อจากนั้นให้คำศัพท์ วลี และโครงสร้างประโยคที่มีประโยชน์ ให้โอกาสในการฝึกฝนและให้เวลาในการเตรียมตัวเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม หลังจากนั้นผู้เรียนจะต้องแสดงบทบาทที่ตนเองได้รับให้เหมาะสม โดยอาศัยประสบการณ์จากชีวิตจริงจนทำให้คนดูเกิดความเชื่อว่าเรากำลังเป็นคนๆ นั้นจริงๆ และในขั้นตอนสุดท้ายควรจะมีการอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติของผู้เรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ถ้ามถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำกิจกรรม รวมทั้งการให้คำแนะนำในพฤติกรรมและการใช้ภาษาที่เหมาะสมและสามารถนำไปเป็นแนวทางในการทำกิจกรรมในครั้งต่อไป

งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย ประโยชน์ และขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมดังกล่าวจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ แต่จะต้องดำเนินการสอนอย่างเป็นขั้นตอนเริ่มจากการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน กำหนดเป้าหมายของการเรียนการสอน แนะนำตัวละคร บทบาท และสถานการณ์ หลังจากนั้นให้ความรู้ทางด้านภาษาไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์ และรูปประโยคทางภาษาที่ใช้ในการแสดง และให้ผู้เรียนมีการฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรม เช่น

การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ และเกมต่างๆ มีการกำหนดตัวละครและบทในการแสดง ให้ความสำคัญในการเตรียมตัวก่อนการแสดง และนำเสนอผ่านการแสดงในกิจกรรมบทบาทสมมติ ในช่วงท้ายสุดของการจัดการเรียนการสอนควรมีการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นผ่านการอภิปราย หลังจากนั้นให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในด้านการใช้ภาษาให้เหมาะสม (Harmer, 1991; Krish, 2001) ผู้วิจัยได้นำแนวคิดนี้มาจัดทำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นก่อนกิจกรรมบทบาทสมมติ (Pre Role Play) 2) ขั้นกิจกรรมบทบาทสมมติ (During Role Play) และ 3) ขั้นหลังกิจกรรมบทบาทสมมติ (After Role Play) เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพสูงสุด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการพูด

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการพูดดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

สุธาสิณี ทีฆะบุตร (2561) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการใช้กิจกรรมนิทานภาษาอังกฤษที่มีผลต่อความสามารถในการพูดของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาคประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม โดยได้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ทั้งหมด 4 บทเรียน จำนวน 8 คาบ โดยใช้การสอนพูด 3 ขั้นตอน ได้แก่ ก่อนเล่าเรื่อง ระหว่างเล่าเรื่อง และหลังเล่าเรื่อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่าความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และนักเรียนมีความเห็นต่อการใช้กิจกรรมนิทานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

รัตน์วิสาณ งามสม (2560) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ของโรงเรียนวัดราชบุรณบุรี (ใสวราชบุรณอุปถัมภ์) จำนวน 38 คน โดยใช้แผนจัดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 8 แผน ผลการศึกษาพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) อยู่ในระดับมาก

สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมคำภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมคำภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรจำนวน 38 คน โดยได้ทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ทักษะสังคมที่จำเป็นสำหรับ

ครูสอนภาษาอังกฤษ ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการฝึกอบรมของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างแล้วทำเป็นหลักสูตรค่ายภาษาอังกฤษโดยนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และนักศึกษามีทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กนกกร ภูประสาทพร (2555) ได้ศึกษาความมั่นใจในความสามารถการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระหว่างและหลังเรียนโดยใช้ภาพยนตร์และบทบาทสมมติจำนวน 25 คนที่เรียนวิชา English for Everyday Communication ในภาคการศึกษาที่ 2 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้แผนการจัดการเรียนการสอนจำนวน 9 แผน แบบประเมินความสามารถการฟังพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดความมั่นใจในตัวเอง ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 60 และนักศึกษามีความมั่นใจสูงขึ้นหลังจากได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมนี้

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Taddese (2019) ได้สำรวจการฝึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมใน Gedeo ประเทศเอธิโอเปีย ผู้เข้าสำรวจประกอบด้วยครูมัธยมจำนวน 11 คน (ชาย 9, หญิง 2) และนักเรียนเกรด 9 จำนวน 272 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกตในชั้นเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายแสดงให้เห็นว่า การฝึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษขึ้นอยู่กับกิจกรรมเชิงตอบโต้ เช่น การอภิปราย การระดมความคิด และการจับคู่ทำกิจกรรม ความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการพูดสามารถพัฒนาด้วยการเน้นย้ำความถูกต้องในการพูดอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกทักษะพูดที่ไม่ประสบความสำเร็จได้แก่ ขนาดของชั้นเรียนที่ใหญ่ การใช้ภาษาแม่ระหว่างการเรียนการสอน การถูกขัดขวางในการพูด ความกลัว และมีเวลาในการฝึกฝนไม่เพียงพอ

Khan and Ali (2010) ได้ศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ ในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นความสามารถทางภาษาภาพรวมว่ามีข้อบกพร่องใดบ้างที่ต้องแก้ไขปรับปรุง เช่น คุณภาพของตำราเรียน โอกาสในการฟังเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษ ออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ความสำคัญของแบบฝึกหัดและกิจกรรมในการเรียนการสอน เช่น การสัมมนา อภิปรายกลุ่ม และการแข่งขันได้ว่าที่ ผู้เข้าร่วมในการวิจัยได้แก่นักเรียนชายจำนวน 20 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 20 คน ของวิทยาลัยของรัฐในเขต Charsadda ประเทศปากีสถานที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิจัยพบว่า การสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนธรรมชาติจะทำให้นักเรียนท่องจำเพื่อให้

สอบผ่านตามภาระหน้าที่เพียงเท่านั้น ระยะเวลาในการฝึกฝนภาษาที่ไม่เพียงพอสำหรับการทำแบบฝึกหัดและกิจกรรม และการขาดโอกาสในการฝึกฝนความสามารถในการใช้ภาษา นักเรียนไม่พอใจที่ถูกตำหนิและเกิดความท้อใจที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และนักเรียนมีความรู้สึกลัวความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารของครูไม่ต่างจากพวกเขามากนัก ดังนั้นครูควรจะต้องมีความรู้และความชำนาญในการพูดภาษาอังกฤษมากกว่าที่เป็นอยู่ นอกจากนั้นคุณภาพของตำราเรียนพร้อมกับระดับความสามารถที่เหมาะสมก็เป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงความสำคัญในเรื่องของบรรยากาศในการเรียนการสอนที่เป็นมิตรและสภาพห้องเรียนที่ไม่แออัด ระยะเวลาในการฝึกฝนที่เพียงพอจะช่วยเพิ่มความกล้าและความมั่นใจในการพูดของนักเรียนมากขึ้น รวมทั้งกลยุทธ์ในทางที่สามารถปฏิบัติได้จริง เช่น มีรางวัลเพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้แก่เรียนมากขึ้น สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญสำหรับการสอนเพื่อให้เกิดความสามารถในการพูด

5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติดังนี้

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ณัฐชญา บุปผาชาติ (2561) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอศุขอุปถัมภ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก จำนวน 30 คน ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 5 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 10 ชั่วโมง โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน นักเรียนจับสลากจำนวน 2 สถานการณ์จากสถานการณ์ที่กำหนด ใช้เวลา 3-5 นาทีต่อคู่ในการทดสอบ เงื่อนไขการให้คะแนนคือจะมีกรรมการ 3 คนในการประเมินให้คะแนน หลังจากนั้นดำเนินการสอนจำนวน 4 บทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและทำการทดสอบเพื่อวัดทักษะการพูดหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบและวิธีการเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และหลังจากจบการทดลอง ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และผลของการศึกษาพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ภุมมริน ใหญ่เลิศ (2556) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรงทอง จังหวัดปราจีนบุรี โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุมจำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 5 แผน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อการประเมินการพูด โดยให้

นักเรียนสนทนาได้ตอบ 10 ประโยค แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน และแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าสถิติ t-test ในการเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน ของกลุ่มทดลองสูงขึ้นตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยในครั้งที่ 5 อยู่ในระดับมากที่สุดอยู่ที่ 4.58 และเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ มีภาพรวมที่ระดับดีมาก

กมลวรรณ ศรีสุโคตร (2554) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงอำเภอนนสอาด จังหวัดอุดรราชธานี จำนวน 30 คน 1 ห้องเรียนซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจำนวน 7 เรื่อง 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง และใช้แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 1 ฉบับและแบบวัดเจตคติจำนวน 20 ข้อ ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการพูดของนักเรียนสูงขึ้นและเจตคติต่อการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับดีมาก

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

KuŚnerek (2015) ได้ทำการศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนประถมอันดับ 1 ในเมืองเลซโน ประเทศโปแลนด์ โดยทำการศึกษากลุ่มนักเรียนอายุประมาณ 15 ปี จำนวน 16 คน ขณะนั้นเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งครูใช้กิจกรรมการเรียนการสอน 2 แบบกับนักเรียนกลุ่มเดียวกัน กิจกรรมแรกจะเป็นกิจกรรมหลักและกิจกรรมที่สองใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยทำการสอนทั้งหมด 6 บทเรียน ผลการศึกษาพบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ เพราะกิจกรรมบทบาทสมมติมีความสนุกสนานที่ได้สวมบทบาทเป็นคนอื่น และนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้สึกลัวว่าทักษะการพูดของพวกเขาเพิ่มมากขึ้น พวกเขาได้บอกกับครูว่ากิจกรรมการเรียนการสอนแบบปกติทำให้พวกเขารู้สึกเครียดและเหมือนถูกบังคับ ส่วนตัวครูก็พบว่าระหว่างการจัดกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติ นักเรียนเกือบทั้งหมดให้ความร่วมมือระหว่างการเรียนการสอนและการทำแบบฝึกหัด ผู้เรียนมีความพยายามที่จะใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

Adams and Mabusela (2013) ได้ศึกษาการใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาในเรื่องของ “ผู้เรียนกับความต้องการพิเศษทางการศึกษา (LSEN)” สืบหาความเป็นไปได้ในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อเป็นกลยุทธ์ในการศึกษารวบรวมประสบการณ์กิจกรรมการเรียนในชั้นเรียนเพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถ

สำหรับการแยกแยะ “ผู้เรียนกับความต้องการพิเศษทางการศึกษา (LSEN)” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีการสอนแบบไม่มีปฏิสัมพันธ์ (non-interactive methodologies) ร่วมกับการใช้การสอนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (interactive methodologies) เช่น การสอนแบบคอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนรู้ (CSCL), การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) การเรียนรู้โดยการทำงานร่วมกัน (co-operative learning) การเรียนการสอนโดยใช้เกมส์ (play or game-based learning) และ กิจกรรมบทบาทสมมติ (role-playing) ซึ่งพบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนให้ความเห็นตามการประเมินในแบบสอบถามว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานถึง 91% และนอกจากนั้นยังพบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระที่เรียนมากกว่าและเข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่ผู้สอนคาดหวังจากพวกเขา

Chaursiya (2012) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูด ความมั่นใจและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของนักเรียนเกรด 10 ที่กำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียน Duraga Secondary School ประเทศเนปาล จำนวน 30 คน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน (3 ครั้ง) และหลังเรียนพบว่าเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับระหว่างเรียนครั้งที่ 1 ความสามารถของการพูดพัฒนาขึ้น จากนั้นทำการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 1 กับคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 2 ความสามารถของการพูดก็พัฒนาขึ้น จากนั้นทำการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 2 กับคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 3 ความสามารถของการพูดก็ยังคงพัฒนาขึ้นอีก และในการเปรียบเทียบครั้งสุดท้ายคือการเปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 3 กับคะแนนหลังเรียนทำให้เห็นว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนระหว่างเรียนครั้งที่ 3 เช่นกัน ซึ่งทำให้สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาของการใช้กิจกรรม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสะท้อนให้เห็นว่า ทั้งการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเสริมสร้างพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน ซึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ดังนั้นการศึกษานี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่า เพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนจะต้องมีจัดการเรียนสอนอย่างเป็นขั้นตอนผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างแท้จริง โดยการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในด้านการใช้ภาษา ก่อนที่ผู้เรียนจะนำไปใช้สื่อสารจริง เพื่อให้เกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างมั่นใจและเป็นธรรมชาติโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพราะกิจกรรมบทบาทสมมติถ้าดำเนินการสอนอย่างเป็น

ขั้นตอนและเหมาะสม จะเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการวิจัยตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

การดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมการวิจัย ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา รวมถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และดำเนินการสร้างเครื่องมือ ได้แก่ แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นำเครื่องมือดังกล่าวเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ และเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจคุณภาพและดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยใช้เครื่องมือดังกล่าวดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 15 คน ของหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในสถาบันสอนภาษาเมืองไทย บันทึกข้อบกพร่องที่พบระหว่างการจัดการเรียนการสอนและดำเนินการปรับปรุงแก้ไข นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับข้อเสนอแนะ หลังจากนั้นดำเนินการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน บันทึกข้อมูลจากการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ และแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผลการวิจัย เป็นการเสนอผลการวิจัยต่อคณะกรรมการควบคุมการวิจัยในครั้งนี้ จัดพิมพ์รายงานฉบับร่างเพื่อเสนออนุมัติการวิจัย ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ควบคุม และส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย จำนวน 3 ห้อง รวม 45 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play)
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Pre Experimental Research โดยใช้รูปแบบ One – Group Pretest Posttest Design

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษากรอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของสหภาพยุโรป (CEFR) เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาความสามารถในการพูดของกลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ระดับ A1-A2 ทำให้ได้หัวข้อที่ใช้ในการทำแบบฝึกจำนวน 4 หัวข้อคือ 1) Getting to know you 2) Talking about family 3) Leaving a message 4) Looking for a present

2. แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง ตามเนื้อหาในแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 4 หัวข้อ

3. แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 1 ชุด เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน ผู้เรียนจับสลากเพื่อจับคู่ เลือกหัวข้อ และบทบาทของตนเอง และผู้เรียนทำการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่ได้เพื่อเป็นการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) หลังจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทั้ง 4 บทเรียน (4 แผน) ผู้เรียนทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยวิธีการเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

4. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นการประเมินแบบแยกส่วนด้านความสามารถในการพูด ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาและวิเคราะห์หัวข้อที่ใช้ในการประเมินการพูดที่นักวิชาการส่วนใหญ่กำหนดเป็นหัวข้อที่ใช้ในการประเมินการพูด (ตามตารางวิเคราะห์ข้อห้การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หน้า 31) หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นเกณฑ์การประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and Vocabulary) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) และด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ระดับ 5 4 3 2 และ 1 คะแนน

5. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ตามแนวคิดทฤษฎีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert (1961) โดยมีรายละเอียดการประเมิน 3 ด้านคือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

การสร้าง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลในการสร้างเครื่องมือจากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการสร้าง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 4 หัวข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) และทำการวิเคราะห์คำอธิบายความสามารถด้านการพูด (Spoken Language) ของกลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ระดับ A1-A2 ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาในแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ได้มาจำนวน 4 หัวข้อ ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2 วิเคราะห์คำอธิบายความสามารถด้านการพูด (Spoken Language) ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ระดับ A1-A2

ด้านความสามารถ	คำอธิบาย	
	A1	A2
การสนทนา (Conversation)	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถทักทายและกล่าวลาได้ง่าย ๆ ได้ - สามารถถามทุกข์-สุขได้ - สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่าย ๆ และสามารถขอพูดซ้ำ แก้ไขคำพูด และขอความช่วยเหลือได้ - สามารถถามและตอบคำถามส่วนตัวง่าย ๆ เช่น What's your name? How old are you? ถ้าคู่สนทนาพูดซ้ำ ๆ และเอื้อต่อการเข้าใจ 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถสอบถามความรู้สึกของผู้อื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น "Are you hungry?" or "Are you ok?" และบอกความรู้สึกของตนเอง - สามารถถามและตอบคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับบ้าน ประเทศ การทำงาน และเวลาว่าง ความชอบและไม่ชอบ - สามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผ่านมา เช่น เวลาและสถานที่ของงานเลี้ยง ผู้คนในงานเลี้ยง และสิ่งที่เกิดขึ้นที่นั่น - สามารถเชื้อเชิญและตอบรับ หรือปฏิเสธการเชื้อเชิญอย่างสุภาพ - สามารถขอโทษและตอบรับการขอโทษ

ตารางที่ 2 วิเคราะห์คำอธิบายความสามารถด้านการพูด (Spoken Language) ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ระดับ A1-A2 (ต่อ)

ด้านความสามารถ	คำอธิบาย	
	A1	A2
การอภิปราย (Discussion)	-	- สามารถร่วมอภิปรายและวางแผนกับผู้อื่น เช่น what to do, where to go and when to meet.
การแลกเปลี่ยน ข้อมูล (Information Exchange)	สามารถถาม - ตอบเกี่ยวกับที่อยู่บุคคลที่รู้จัก สิ่งของที่มีของตนเองและคู่สนทนา ถ้าคู่สนทนาพูดช้าๆ และชัดเจน	- สามารถถามและบอกทิศทางโดยใช้แผนที่ หรือแผนผัง
การติดต่อทางธุรกิจ (Transactions)	- สามารถซื้อของในร้านโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ - สามารถสนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลขง่ายๆ เช่น ราคาสินค้า หรือหมายเลขโทรศัพท์	- สามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น Ordering food and drink, shopping or using post offices and banks. - สามารถใช้ภาษาในการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการเดินทาง รถประจำทาง รถไฟแท็กซี่ และการซื้อตั๋ว
การสนทนาทาง โทรศัพท์ (Telephoning)	สามารถรับโทรศัพท์บอกชื่อตัวเองและตอบคำถามง่ายๆ เช่น “When is Mrs. Jones back?”	- สามารถใช้วลีสำนวนต่างๆ ในการรับโทรศัพท์ แลกเปลี่ยนข้อมูลง่ายๆ และสนทนาทางโทรศัพท์สั้นๆ กับบุคคลที่ตนรู้จัก เช่น การนัดหมายพบกับบุคคล
การบรรยาย (Description)	- สามารถให้ข้อมูลส่วนตัว เช่น ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ สัญชาติ อายุ ครอบครัวและงานอดิเรก - สามารถบรรยายเกี่ยวกับตัวเองและครอบครัวด้วยภาษาง่ายๆ - สามารถบรรยายเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเองด้วยภาษาง่ายๆ	-

ตารางที่ 2 วิเคราะห์คำอธิบายความสามารถด้านการพูด (Spoken Language) ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Language (CEFR) กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ระดับ A1-A2 (ต่อ)

ด้านความสามารถ	คำอธิบาย	
	A1	A2
การโต้แย้ง (Arguing a case)	-	-
การนำเสนอ (Presentation)	-	-

หลังจากได้วิเคราะห์คำอธิบายความสามารถด้านการพูดในส่วนของ Spoken Interaction กลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ระดับ A1-A2 พบว่าความสามารถที่จำเป็นของทั้งสองระดับความสามารถที่ตรงกัน ได้แก่ ความสามารถด้านการสนทนา ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความสามารถในการติดต่อทางธุรกิจ และความสามารถในการสนทนาทางโทรศัพท์ ซึ่งแต่ละกลุ่มความสามารถมีรายละเอียดความสามารถจำแนกเป็นหัวข้อเช่น การทักทาย การถามทุกข์-สุข การถาม-ตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว การถาม-ตอบเกี่ยวกับความรู้สึก การถาม-ตอบเกี่ยวกับที่อยู่และที่ทำงาน การถาม-ตอบเกี่ยวกับบุคคล การถาม-ตอบเกี่ยวกับทิศทาง การซื้อของและสนทนาเกี่ยวกับตัวเลข การสั่งอาหารและซื้อของ การสนทนาทางโทรศัพท์ เป็นต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์จากรายละเอียดที่กล่าวมาและดำเนินการสร้างแบบฝึกความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็น 4 หัวข้อดังนี้

1. Getting to know you
2. Talking about family
3. Leaving a message
4. Looking for a present

1.2. ศึกษาความหมาย วิธีและขั้นตอนการสอนพูดภาษาอังกฤษ รวมถึงประวัติของการสอนพูดภาษาอังกฤษ

1.3. ศึกษาความหมาย วิธีและขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อสร้างแบบฝึกเป็นรูปแบบตามทฤษฎีและขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมดังกล่าวที่เหมาะสม เช่น ขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของ Harmer (1991) และ Krish (2001) และได้กำหนดเป็นขั้นตอนเพื่อใช้ในการวิจัยดังนี้

1. ชั้นก่อนกิจกรรมบทบาทสมมติ (Pre Role Play)
2. ชั้นกิจกรรมบทบาทสมมติ (During Role Play)
3. ชั้นหลังกิจกรรมบทบาทสมมติ (After Role Play)

1.4. ศึกษาหนังสือเรียนที่เกี่ยวกับการสอนพูดภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการทำแบบฝึกสำหรับการสอนพูดภาษาอังกฤษตามขั้นตอนและรูปแบบที่เหมาะสม เช่น 1) Interchange Book 1 2) World link Book1 3) Start Up เป็นต้น

1.5. นำแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ จากนั้นนำแบบฝึกให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบฝึกในด้านความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ เนื้อหา และขั้นตอนและกิจกรรมบทบาทสมมติ วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) แสดงว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้ หมายถึงแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีความสอดคล้องนำไปใช้ได้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแบบฝึกเหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแบบฝึกเหมาะสม
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแบบฝึกไม่เหมาะสม
- จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยคำนวณจากสูตรต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด

R หมายถึง คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (IOC) พบว่ามีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 (ดั่งภาคผนวก ค หน้า 88-89) และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสม

1.6. นำแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไขวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงขั้นตอนของกิจกรรมให้ชัดเจนในแต่ละขั้นตอน เมื่อปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จากนั้นผู้วิจัยจึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

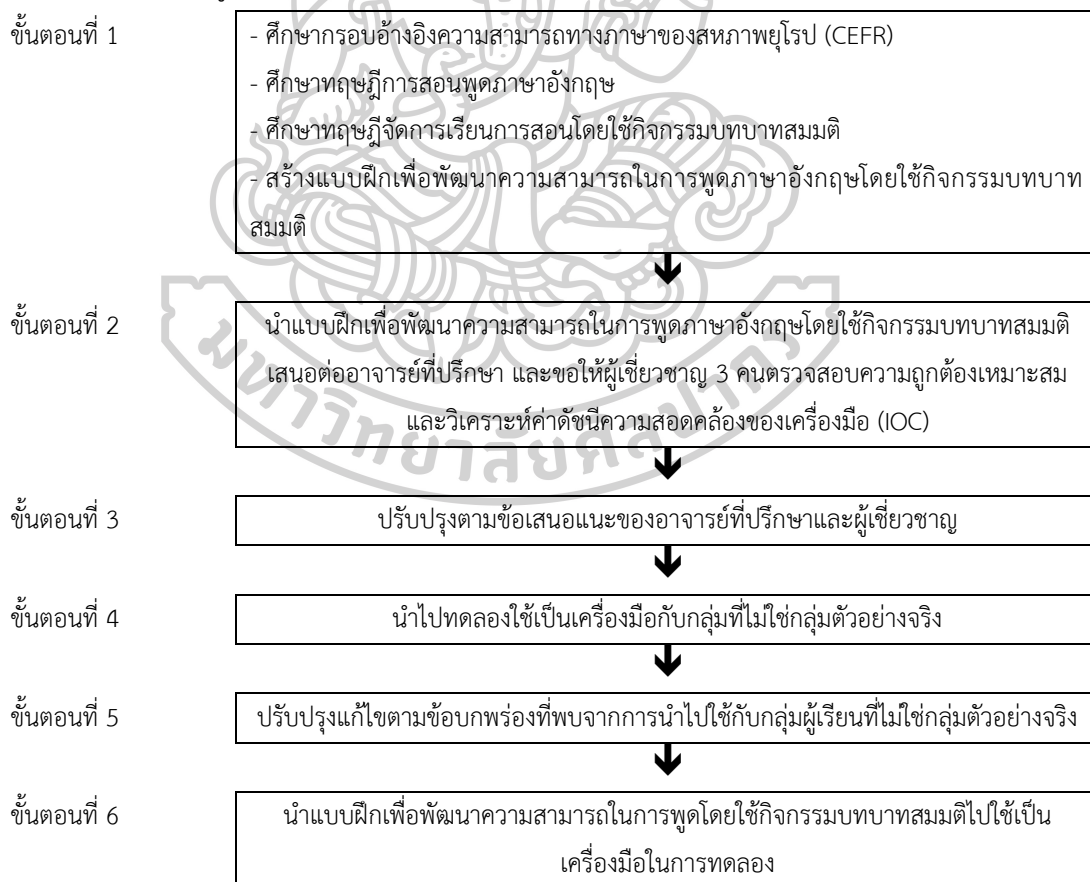
1.7. นำแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองกับผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถาบันสอนภาษาเมืองไทยจำนวน 15 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง

1.8. จากการนำแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง พบว่า ในแบบฝึกหัดบางหัวข้อคำสั่งยังไม่ชัดเจนทำให้ผู้ไม่เข้าใจในสิ่งที่ต้องทำ ดังนั้นผู้วิจัยได้แก้ไขคำสั่งและเพิ่มตัวอย่างในแบบฝึกหัดเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้เรียน

1.9. นำแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในส่วนที่เป็นแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สรุปได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

2. แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ทั้งหมด 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนดังนี้

2.1 สร้างแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ตามหัวข้อในแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยมีองค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนการสอนคือ วัตถุประสงค์ ขั้นตอน กิจกรรม การประเมิน อภิปรายและให้คำแนะนำ

2.2 นำแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอให้ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ จากนั้นนำแผนจัดการเรียนการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (IOC) พบว่ามีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 (ดังภาคผนวก ค หน้า 90-91) และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสม

2.3 นำแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญคือ แก้คำถามนำเข้าสู่บทเรียนกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบโดยใช้รูปประโยคที่สอดคล้องกับรูปประโยคที่จำเป็นในบทเรียน เพื่อเป็นการนำเข้าสู่และตรวจสอบพื้นฐานการใช้ภาษาของผู้เรียนในเรื่องนั้นๆ จากนั้นผู้วิจัยจึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

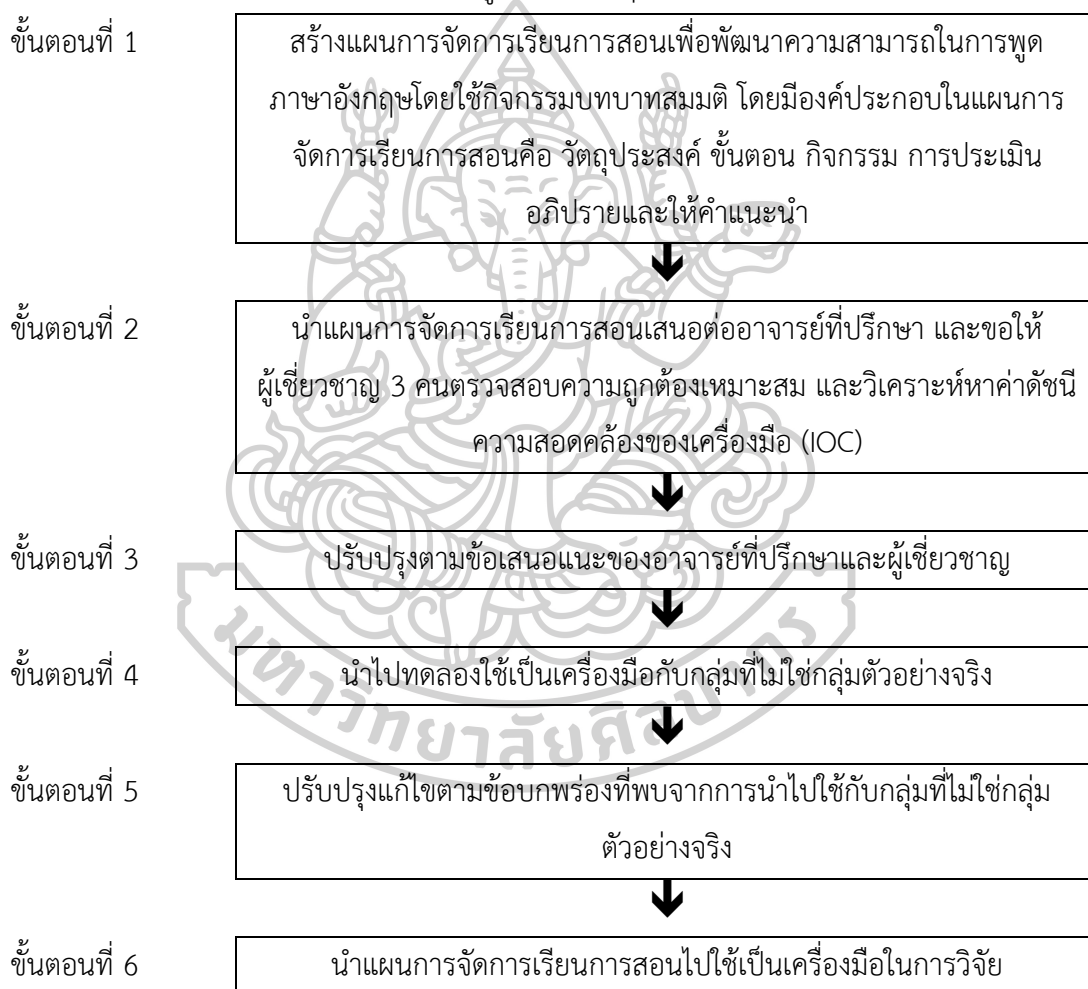
2.4 นำแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองกับผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทยจำนวน 15 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

2.5 แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง พบว่า แผนการจัดการเรียนการสอนมีบางกิจกรรมและบางขั้นตอนใช้เวลามากในการดำเนินการ และเนื้อหาบางจุดยังไม่ชัดเจนทำให้ยากต่อผู้เรียนในการทำความเข้าใจ แก้ไขปรับปรุงให้กิจกรรมและขั้นตอนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มรายละเอียดหรือตัวอย่างเพื่อให้เนื้อหาชัดเจนและง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียนมากขึ้น

2.6 นำแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในส่วนที่เป็นแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สรุปลำดับแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3. แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นแบบทดสอบความสามารถการพูดทางตรงมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ผู้เรียนจะต้องจับสลากเลือกหัวข้อที่จะทดสอบ 1 หัวข้อจาก 3 หัวข้อได้แก่ 1) Describing people 2) Talking on the phone และ 3) Shopping ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับหัวข้อในบทเรียน และในสลากจะมีตัวเลข

กำกับเพื่อจับคู่ผู้แสดงบทบาท หลังจากนั้นผู้เรียนจะมีเวลาในการเตรียมตัวตามสถานการณ์และบทบาทตามแบบทดสอบที่ได้รับและใช้เวลาในการทดสอบพูดคู่ละ 5-7 นาที ซึ่งแบบทดสอบชุดนี้จะใช้เป็นทั้งแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจคุณภาพของแบบทดสอบดังนี้

3.1. ศึกษารูปแบบทดสอบในส่วนของการการพูด IELTS และ TOEFL เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำรูปแบบของแบบทดสอบพูดทางตรง และศึกษางานวิจัยที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดทำแบบทดสอบเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

3.2. สร้างแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ประกอบด้วย 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) Describing people 2) Talking on the phone 3) Shopping

3.3. นำแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอให้ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ จากนั้นนำแบบทดสอบความสามารถในการพูดให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความถูกต้อง แล้ววิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (IOC) พบว่ามีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก ค หน้า 92) และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับให้เหมาะสม

3.4. นำแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มรูปภาพเพื่ออธิบายสถานการณ์ได้ชัดเจนมากขึ้น และแก้ไขคำอธิบายสถานการณ์ให้แสดงแบบเป็นลำดับขั้นตอนแทนแบบการอธิบายรายละเอียด เมื่อปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จากนั้นผู้วิจัยจึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

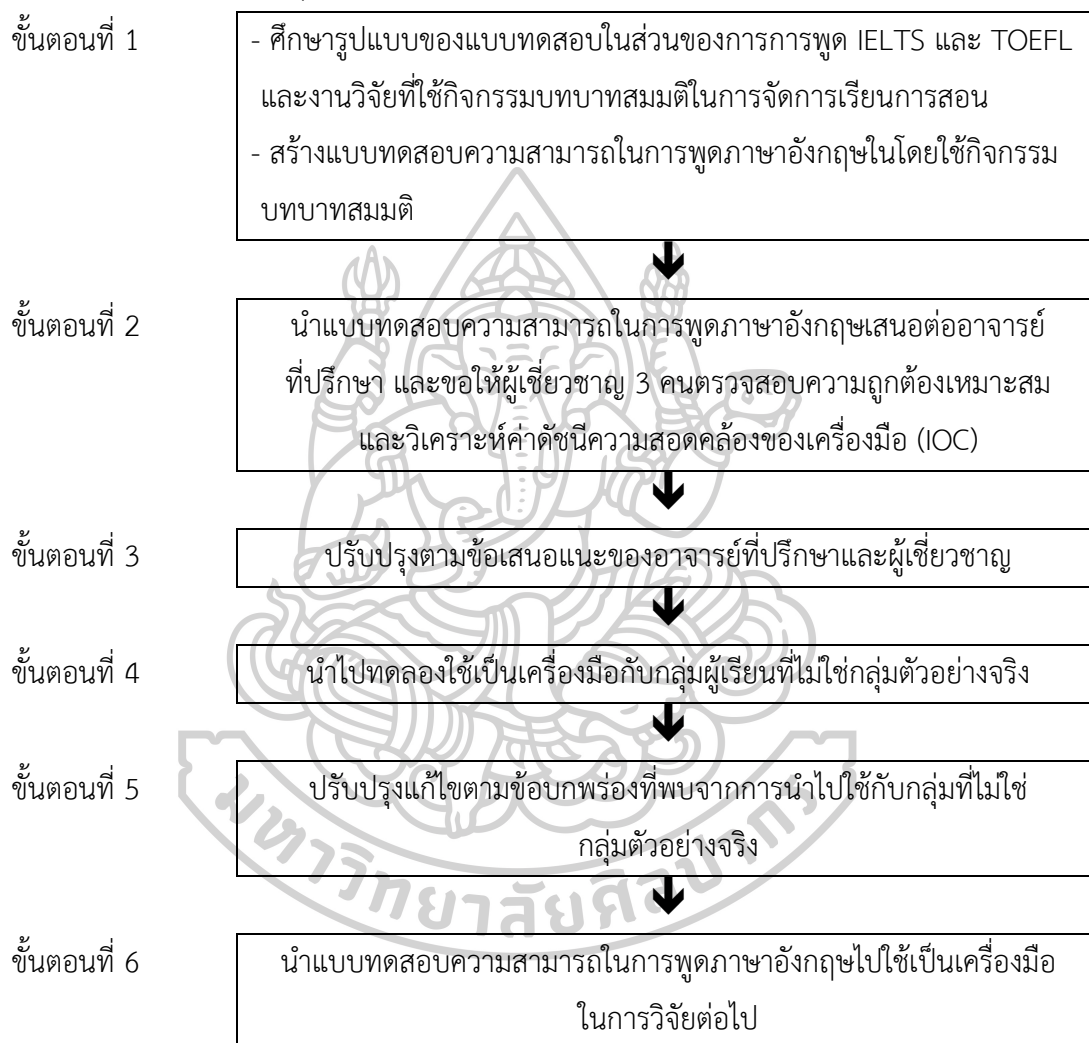
3.5. นำแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไปทดลองกับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง

3.6. แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมาที่นำไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง พบว่า คำสั่งและสถานการณ์ที่ให้ในแบบทดสอบมีความยากสำหรับระดับของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงแก้ไขภาษาที่ใช้ในคำสั่งและสถานการณ์ของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และเพิ่มรูปภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์ให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.7. นำแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือในส่วนแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สรุปได้ดังแผนภาพหน้าต่อไป

แผนภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

4. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

4.1. ศึกษา รูปแบบและลักษณะของแบบประเมินการประเมินการพูดภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลความสามารถในการพูดได้แก่ Mertler (2001) ที่กล่าวถึงเกณฑ์ประเมินความสามารถแบบภาพรวม (Holistic Rubric) ว่าเป็นแบบประเมินที่ประเมินความสามารถหลายๆ ด้านพร้อมกัน แต่การให้คะแนนจะลดหลั่นตามความสามารถของผู้ถูกประเมิน และเกณฑ์การประเมินความสามารถแบบแยกส่วน (Analytic rubric) และจากการศึกษาพบว่าผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนใหญ่ได้เลือกทำแบบประเมินแบบแยกส่วน เช่น Harmer (2007), Harris (1969) และ สุนีดา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) รวมถึง Cambridge ESOL (2011) เพราะแบบประเมินแบบแยกส่วนจะทำให้เห็นจุดเด่นจุดด้อยในแต่ละด้านของผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้รูปแบบการประเมินที่กล่าวมาข้างต้น หัวข้อที่ใช้ในการประเมินที่นักวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสมสำหรับการประเมินความสามารถในการพูด มีหัวข้อหลักๆ ที่เหมือนกันคือ ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) และ ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เลือกอีกหนึ่งหัวข้อที่น่าสนใจของ Cambridge ESOL (2011) คือ ด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication) ที่ผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสำหรับการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพราะกิจกรรมบทบาทสมมติจะเป็นกิจกรรมที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำให้ได้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในงานวิจัย 4 ด้านคือ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and Vocabulary) ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) และ ด้านปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา (Interactive Communication) และแบ่งเป็น 5 ระดับ เพื่อใช้ประเมินความสามารถเป็นรายบุคคลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

Bands	Grammar and Vocabulary	Pronunciation	Fluency	Interactive Communication
5	<ul style="list-style-type: none"> - Shows a good degree of control of simple grammatical forms. - Uses a range of appropriate vocabulary when talking about everyday situations. 	<ul style="list-style-type: none"> - Is almost intelligible, and has some control of phonological features at both utterance and word levels. 	<ul style="list-style-type: none"> - Speaks confidently and naturally with no distracting hesitations. Ideas flow smoothly. 	<ul style="list-style-type: none"> - Maintains simple exchanges. - Requires very little prompting and support.
4	<i>Performance shares features of Bands 3 and 5.</i>			
3	<ul style="list-style-type: none"> - Shows sufficient control of simple grammatical forms. - Uses appropriate vocabulary to talk about every situations. 	<ul style="list-style-type: none"> - Is almost intelligible, despite limited control of phonological features. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hesitates several times, but generally seems to know desired words, even if it is necessary to think about them a lot. 	<ul style="list-style-type: none"> - Maintains simple exchanges, despite some difficulty. - Requires prompting and support.
2	<i>Performance shares features of Bands 1 and 3.</i>			
1	<ul style="list-style-type: none"> - Shows only limited control of a few grammatical forms. - Uses a vocabulary of isolated words and phrases. 	<ul style="list-style-type: none"> - Has very limited control of phonological features and is often unintelligible. 	<ul style="list-style-type: none"> - Has many hesitation and great difficult remembering or selecting words. 	<ul style="list-style-type: none"> - Has considerable difficulty maintaining simple exchanges. - Requires additional prompting and support.

4.2. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอให้ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ จากนั้นนำแบบประเมินความสามารถในการพูดให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องของแบบประเมิน วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (IOC) พบว่ามีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก ค หน้า 93) และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับให้เหมาะสม

4.3. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีข้อเสนอแนะเรื่องของคำอธิบายความสามารถไม่เหมาะสมและไม่ชัดเจน เมื่อปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

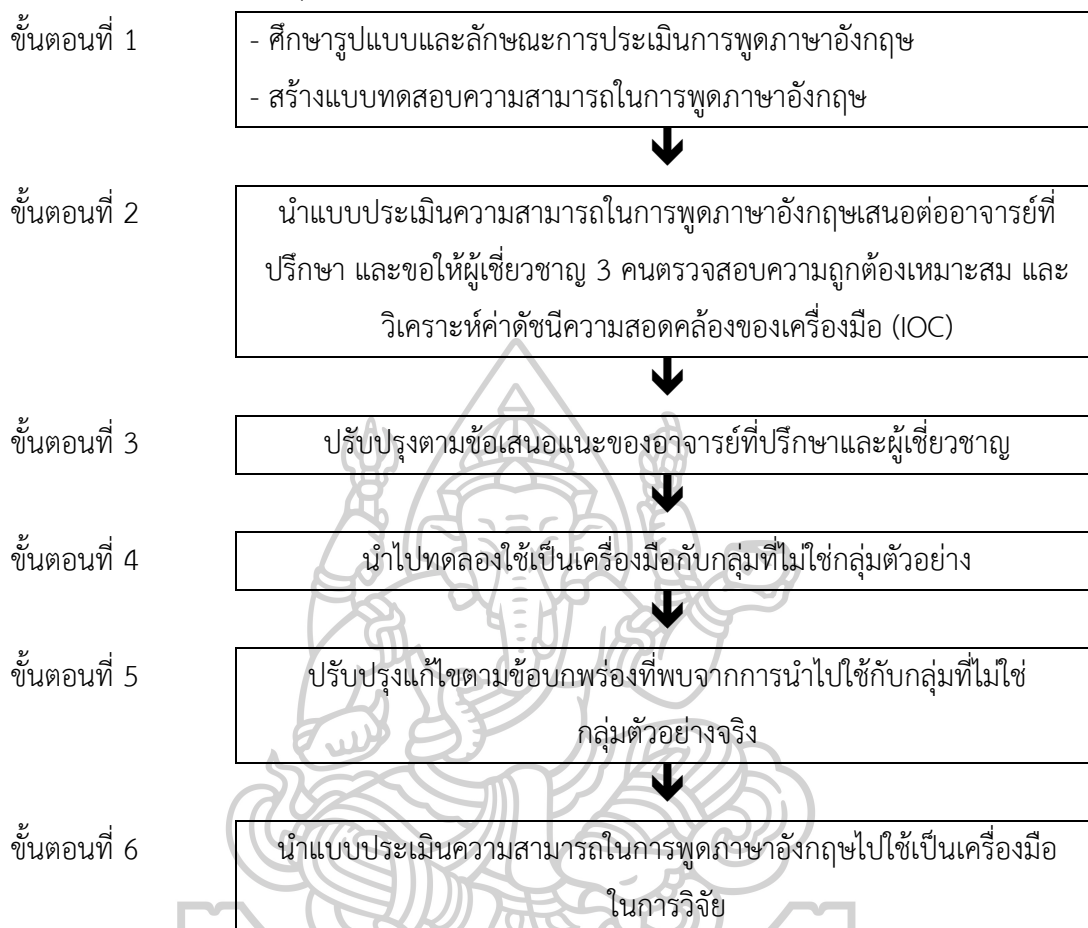
4.4. นำแบบประเมินความสามารถไปใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

4.5. แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่นำไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง พบว่า แบบประเมินมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนหลังจากได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.6. นำแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในส่วนแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สรุปได้ตั้งแผนภาพหน้าต่อไป

แผนภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

5. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

5.1. ศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น แบบสอบถามความพึงพอใจ: คู่มือประกอบการสนทนาเบื้องต้น (ภาษาไทย-ญี่ปุ่น) สำหรับแพทย์และผู้ช่วยชาวญี่ปุ่น ของ ผศ. นพ. ดร. ณฑพล ศุกัญญ์เศรษฐกุล และ แบบสอบถาม เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันสอนภาษา Enconcept สาขาพญาไท กรุงเทพมหานคร งานวิจัยของ จิรัชญา ศุขโกคา และศิริจันทร์ พฤกษ์อารักษ์ (2555) เป็นต้น

5.2. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่แบ่งเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เรียน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ และ ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะโดยใช้เกณฑ์การประเมินตามแนวคิดทฤษฎีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert (1961) คือ

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ตารางที่ 4 ประเด็น/ด้านในแบบประเมินความพึงพอใจ

ประเด็น/ด้าน	เนื้อหาการประเมิน
เนื้อหา	- ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ - ความน่าสนใจและทันสมัย - ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน
กิจกรรมบทบาทสมมติ	- ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม - สนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน - ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	- มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น - นำไปปรับใช้จริงในชีวิตประจำวันได้ - เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษได้

5.3. กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ Best and Kahn (2006) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.4. นำแบบประเมินความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอให้ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ จากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความถูกต้อง วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

(IOC) พบว่ามีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก ค หน้า 94) และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับให้เหมาะสม

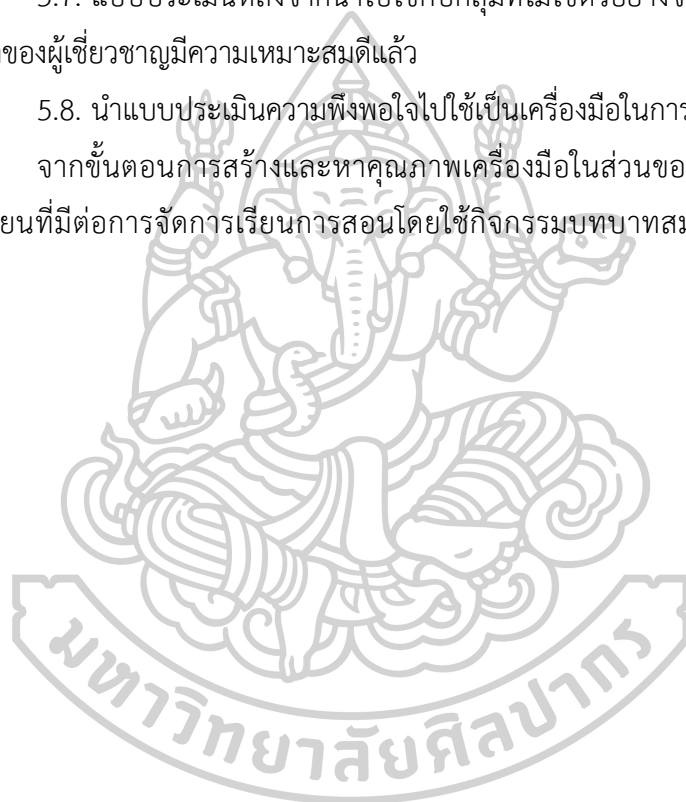
5.5. นำแบบประเมินความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ คือแก้ไขภาษาที่ใช้ในคำอธิบายในการประเมินแต่ละด้านให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นเมื่อปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จากนั้นผู้วิจัยจึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

5.6. นำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง

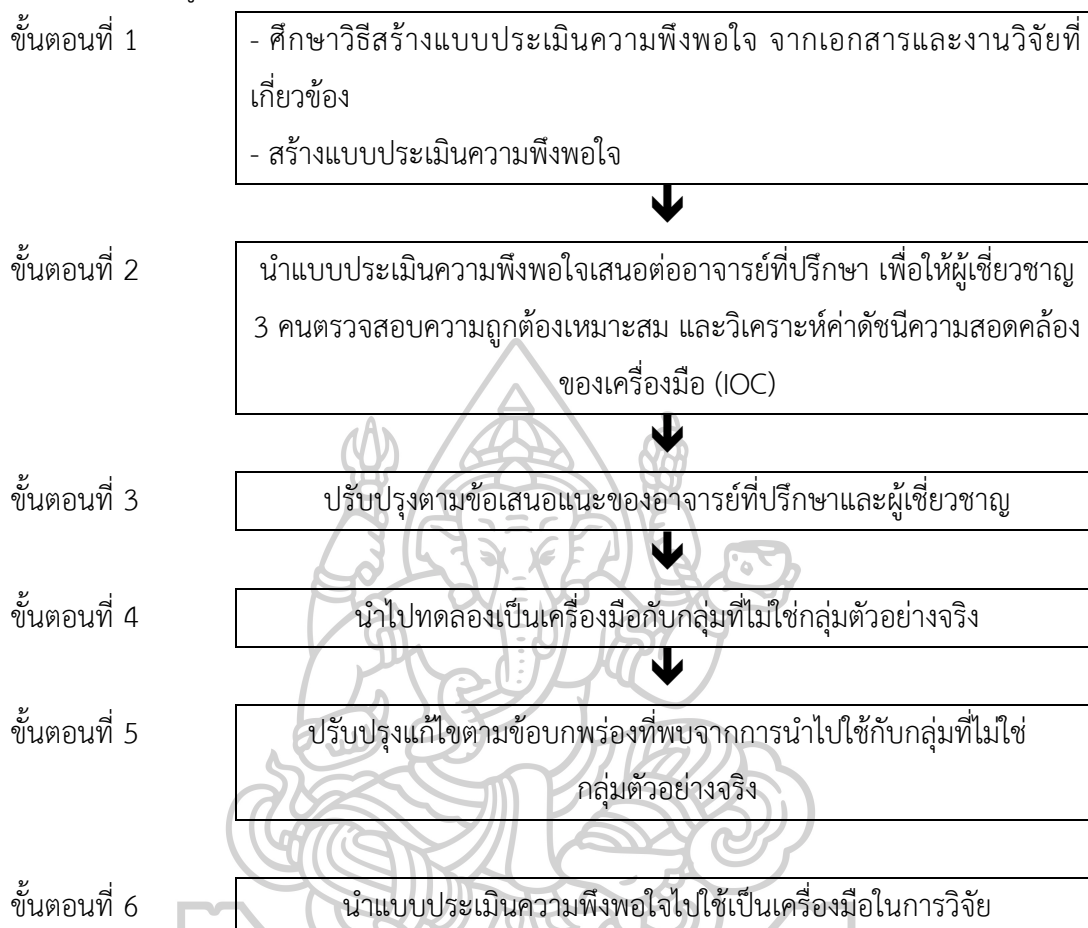
5.7. แบบประเมินหลังจากนำไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่างจริง พบว่า หลังจากแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมดีแล้ว

5.8. นำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในส่วนของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสรุปได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 5 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไปทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนจับสลากหัวข้อจาก 3 หัวข้อ และแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่ตนเองได้รับเป็นคู่ โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการให้คะแนนเป็นรายบุคคล โดยกรรมการจำนวน 3 คน นำคะแนนของกรรมการทั้ง 3 คน มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นคะแนนสอบก่อนเรียน และบันทึกคะแนนของแต่ละคนไว้

2. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละแผน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Pre Role Play เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลไม่ว่าจะเป็นตัวอย่างสถานการณ์ บทบาท คำศัพท์ ไวยากรณ์ แบบฝึกหัด รวมไปถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้เรียนจะสามารถฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งกิจกรรมจะมีทั้งแบบเดี่ยว คู่ กลุ่ม และชั้นเรียน ดังนี้

Warm up – นำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียนโดยการถามคำถาม หรือสร้างสถานการณ์ที่สอดคล้องกับบทเรียน เช่น การนำเสนอรูปภาพหรือเล่าเรื่อง เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานในเรื่องที่กำลังจะเรียน

Objectives and situations – แนะนำบทเรียนและวัตถุประสงค์ เริ่มบทเรียนโดยใช้ Pre Video เพื่อเป็นการให้สถานการณ์ มีการถามคำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับวิดีโอเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในสถานการณ์ของผู้เรียน

Dialogue – ในบทสนทนาตัวอย่างจะมีการพูดคุยเกี่ยวกับบริบทที่สอดคล้องกับบทเรียน เช่น ถาม-ตอบ หรืออภิปรายเกี่ยวกับรูปภาพในบทสนทนา ในแต่ละบทสนทนาจะมีการให้ผู้เรียนฝึกฟังและฝึกอ่านเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสถานการณ์ คำศัพท์ และรูปประโยคในเบื้องต้น

Vocabulary and Language Preparation - ในขั้นตอนนี้จะมีการแนะนำคำศัพท์ และภาษาที่สอดคล้องกับบทเรียน ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้คำศัพท์และภาษาผ่านการทำแบบฝึกหัด เช่น การเติมคำ ตอบคำถาม สร้างประโยค เป็นต้น

Role Play Preparation – กิจกรรมที่หลากหลายที่ใช้ในการเตรียมตัวก่อนการแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติจะถูกรวบรวมไว้ในขั้นตอนนี้ ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของกิจกรรมย่อยของบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับการแสดงบทบาทจากกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน ตัวอย่างกิจกรรมเช่น การ์ดเกม การ์ดบทบาท การสัมภาษณ์ อธิบายสิ่งต่างๆ และเรียบเรียงสถานการณ์ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 During Role Play ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้ความรู้ที่ได้ฝึกจากขั้นตอนก่อนหน้ามาใช้สร้างบทบาทในสถานการณ์ที่กำหนดให้ ผู้เรียนสามารถคิดสร้างสรรค์สถานการณ์และบทบาทที่แสดงออกมาให้ดึงดูดความสนใจได้ด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 3 After Role Play ในขั้นตอนนี้จะเป็นขั้นตอนของการสรุปกิจกรรมบทบาทสมมติที่เพิ่งเสร็จสิ้นไป โดยผู้สอนจะมีการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมและตัวผู้แสดง สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคระหว่างทำกิจกรรม รวมถึงข้อเสนอแนะจากตัวผู้เรียนเองเกี่ยวกับกิจกรรม และนำสิ่งเหล่านี้ไปเป็นแนวทางในการทำกิจกรรมในครั้งต่อไป

3. ผู้เรียนสอบหลังเรียนโดยใช้วิธีการเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน โดยให้ผู้เรียนจับสลากหัวข้อจาก 3 หัวข้อ และแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่ตนเองได้รับ โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการให้คะแนนเป็นรายบุคคล
4. ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการพูด และแบบประเมินความพึงพอใจมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ
6. รายงานผลการวิจัยและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยกรรมการ 3 คน เป็นคะแนนทั้งก่อนและหลังการทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนด้วย สถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน
2. นำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert (1961) โดยกำหนดรายละเอียดเป็น 3 ตอนได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความพึงพอใจซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ และด้านความสามารถในการใช้ภาษา และ 3) ข้อเสนอแนะ โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมาย (ตามเกณฑ์ข้อ 5.3 หน้า 58)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 20 คน ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 2) แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจำนวน 4 แผน 3) แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 4) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้แก่ กลุ่มผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย ทำการทดสอบก่อนเรียน ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และทดสอบหลังเรียน หลังการทดลองผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการดังกล่าว เพื่อตอบวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการวิจัย ซึ่งผลการทดลองและผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน เข้าทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นแบบทดสอบความสามารถในการพูดทางตรง

ผู้เรียนจับสลากเลือก 1 หัวข้อ จาก 3 หัวข้อและทำการแสดงบทบาทสมมติเป็นคู่ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยให้คะแนนเป็นรายบุคคล ผู้เรียนทดสอบก่อนเรียน เมื่อดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนครบ 4 แผน ผู้เรียนทดสอบหลังเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียนมาหาผลต่าง (D) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียนทั้ง 20 คน พบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นหลังการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน 20 คนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ (D)

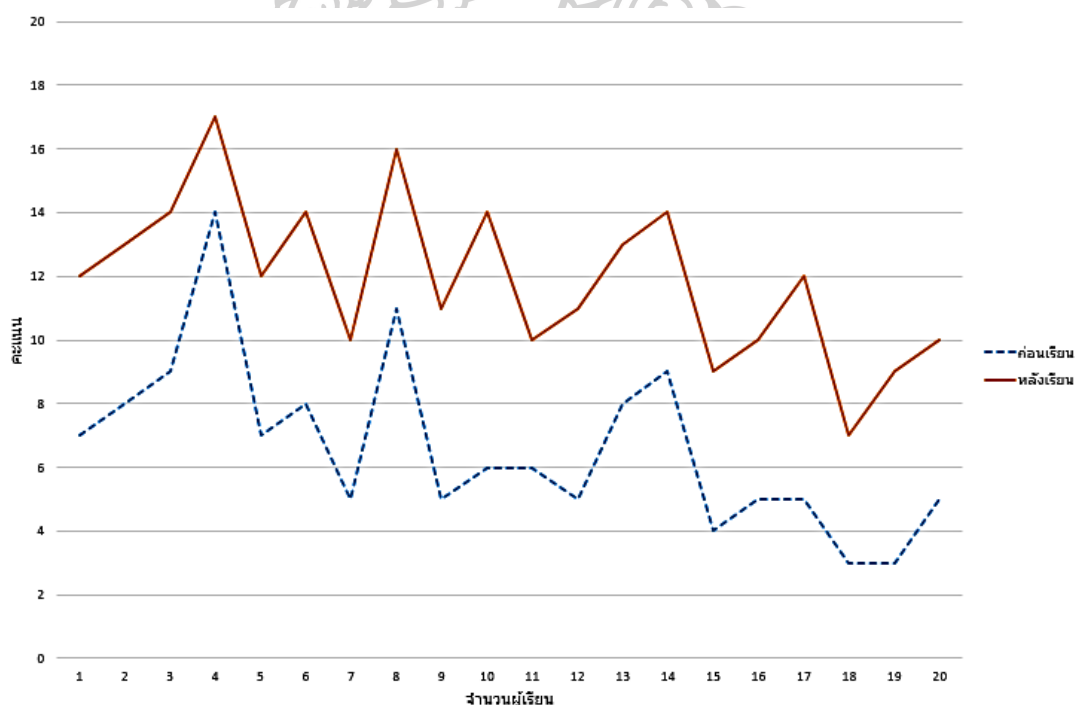
คนที่	คะแนนทดสอบ		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)	
1	7	12	5
2	8	13	5
3	9	14	5
4	14	17	3
5	7	12	5
6	8	14	6
7	5	10	5
8	11	16	5
9	5	11	6
10	6	14	8
11	6	10	4
12	5	11	6
13	8	13	5
14	9	14	5
15	4	9	5
16	5	10	5
17	5	12	7

ตารางที่ 5 คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน 20 คนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และผลต่างของคะแนนในการทดสอบ (D) (ต่อ)

คนที่	คะแนนทดสอบ		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)	
18	3	7	4
19	3	9	6
20	5	10	5

จากตารางที่ 5 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง 20 คน สูงขึ้นหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 8 คะแนน และผลต่างของคะแนนที่ต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน

แผนภาพที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มาเปรียบเทียบกัน และทดสอบด้วยค่า t แบบจับคู่ ผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	D	t	df	p
ก่อนเรียน	20	7	7.80	5	-20.90*	18	0.00
หลังเรียน	20	12	6.65				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 12 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีค่าเท่ากับ 7 และคะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีค่าเท่ากับ 5 ค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ -20.90 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

เพื่อทดสอบสมมติฐานว่า ผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เป็นผลคะแนนได้มาจากแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหา			
1) ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์	3.95	0.60	มาก
2) ความน่าสนใจและทันสมัย	4.10	0.55	มาก
3) ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	3.80	0.62	มาก
รวม	3.95	0.59	มาก
2. กิจกรรมบทบาทสมมติ			
4) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.55	0.51	มากที่สุด
5) สนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน	4.80	0.41	มากที่สุด
6) ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.25	0.72	มากที่สุด
รวม	4.53	0.55	มากที่สุด
3. ความสามารถในการใช้ภาษา			
7) มีความรู้ความเข้าใจ และมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.65	0.49	มากที่สุด
8) สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.60	0.60	มากที่สุด
9) เป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	4.85	0.37	มากที่สุด
รวม	4.70	0.48	มากที่สุด
สรุปโดยรวม	4.39	0.54	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มผู้เรียนตัวอย่าง 20 คนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจแยกเป็นด้าน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ความพึงพอใจต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.48) ลำดับที่ 2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) และลำดับที่ 3 ความพึงพอใจต่อเนื้อหา

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณารายการประเมินแต่ละด้าน พบว่า ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจดังนี้

1. ด้านเนื้อหา พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.59) โดยรายการประเมินเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดคือ ข้อที่ 2 ความน่าสนใจและทันสมัย ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.55) ข้อที่ 1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.60) และ ข้อที่ 3 ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.62) ตามลำดับ

2. ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) โดยรายการประเมินเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยสุดคือ ข้อที่ 5 สนุกสนานผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) ข้อที่ 4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.51) และข้อที่ 6 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

3. ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.48) โดยรายการประเมินเรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยสุดคือ ข้อที่ 9 เป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.48) ข้อที่ 7 มีความรู้ความเข้าใจ และมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.49) และข้อที่ 8 สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจจากแบบประเมินตอนที่ 3 ผู้เรียนได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติคือ ให้มีการเพิ่มเวลาเรียนมากขึ้นระหว่างทำกิจกรรมแต่ละบทเรียน อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีหัวข้ออื่นๆ อีกนอกจากหัวข้อจากบทเรียนที่ทำการทดลอง

การจากศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.54) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre Experimental Research) แบบ (One Group Pretest Post Design) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 2) แผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 3) แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 4) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 5) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ซึ่งเป็นผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถาบันสอนภาษาเมืองไทย โดยดำเนินการดังนี้

1. เริ่มการทดลอง โดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คนทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นคู่ 1 หัวข้อ ซึ่งได้จากการจับสลากทั้งหมด 3 หัวข้อ ประเมินให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรายบุคคล โดยมีคะแนนเต็ม 20 คะแนนและบันทึกเป็นคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการทดลอง ตามแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนกิจกรรมบทบาทสมมติ 2) ขั้นกิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) ขั้นหลัง

กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 4 แผน (4 บทเรียน) โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองแผนละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ รวม 8 ชั่วโมง

3. หลังจากดำเนินการจัดการเรียนการสอนทั้ง 4 แผนแล้ว กลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คนทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนและวิธีการเดียวกัน ประเมินให้คะแนนและบันทึกเป็นคะแนนหลังเรียน ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังจบการทดลอง

4. นำคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน และวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่นี้อาจเนื่องมาจาก

1.1. วิธีการสอนพูดในขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยนำมาใช้มีความเหมาะสมและเป็นระบบ ช่วยเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนทั้งด้านคำศัพท์ การออกเสียง และรูปประโยคที่จำเป็น ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ เข้าใจหลักและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมก่อน

นำไปใช้ในกิจกรรมบทบาทสมมติ นอกจากนั้นยังสามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Harmer (1991) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนพูดว่า ผู้สอนควรแนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาใหม่ให้ผู้เรียนไม่คุ้นเคย ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย รูปแบบและวิธีใช้ เช่น การฝึกการออกเสียงที่ถูกต้องโดยการให้ออกเสียงตาม การฝึกใช้คำศัพท์และรูปประโยคผ่านกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษา และยิ่งสอดคล้องกับ Harmer (2008) ที่กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษไม่ใช่แค่ความรู้ในภาษาเพียงอย่างเดียว ต้องมีความสามารถในการผลิตภาษาและเข้าถึงจุดสำคัญของภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของน้ำเสียง ระดับความเร็วในการพูด ท่าทางและความรู้สึกเข้าใจหน้าที่ของคำหรือวลีต่างๆ ว่าใช้ในบริบทหรือสถานการณ์ใด

1.2. กิจกรรมการฝึกพูดภาษาอังกฤษสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษา เพื่อเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ อย่างเช่นวิธี drilling ในการฝึกถาม-ตอบ ฝึกรูปประโยค และการถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบ ช่วยแก้ไขการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ Davies et al. (1975 อ้างใน Richards and Rogers, 1986) ที่กล่าวถึงการสอนพูดแบบ Situational Language Teaching ว่า ผู้เรียนฝึกความสามารถในการพูดโดยการออกเสียงตามทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม การฝึกให้ผู้เรียนถามคำถามและตอบคำถามโดยการให้ตัวอย่างและกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดออกมา รวมถึงมีการแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดในขณะที่ฝึก เช่น การออกเสียง คำศัพท์ และรูปประโยคให้แก่ผู้เรียนจะเป็นแนวทางในการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

1.3. ผู้เรียนมีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถพูดภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน ถึงแม้ว่าผู้เรียนจะเป็นกลุ่มผู้ใหญ่ทำงานซึ่งมีภาระหน้าที่จากงาน แต่ยังมีความมุ่งมั่นที่จะเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของตนเอง อีกทั้งยังให้ความร่วมมือในชั้นเรียนและทำกิจกรรมระหว่างการจัดการเรียนการสอนอย่างตั้งใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการคือความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนั้นแรงจูงใจนี้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow (1943) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจมาจากความต้องการเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของมนุษย์ ซึ่งความต้องการของผู้เรียนกลุ่มนี้อยู่ในชั้นความต้องการความเจริญงอกงาม (Growth needs) คือความต้องการรู้หรืออยากจะทำอะไรและก็พยายามทำให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

2.1. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.59) โดยผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อความน่าสนใจและทันสมัย ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาจากแบบฝึกที่

ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมีรูปแบบที่เป็นแนวทางเดียวกันกับขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอย่างชัดเจน โดยเนื้อหาในบทเรียนมีความเชื่อมโยงของแต่ละขั้นตอนจนสามารถนำไปใช้พูดได้ในขั้นของกิจกรรมบทบาทสมมติได้ มีวัตถุประสงค์ในแต่ละบทเรียนรวมถึงวิธีการสอนที่เป็นขั้นตอนเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนผ่านตัวอย่างสถานการณ์จากวิดีโอและบทสนทนา นอกจากนั้นยังมีแบบฝึกหัดเพื่อช่วยในการเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาที่หลากหลายทั้งในด้านคำศัพท์และรูปประโยคที่จำเป็นของแต่ละบทเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างบทสนทนาด้วยตนเองในชั้นแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติและนำภาษาที่ฝึกฝนไปใช้ได้จริงอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Richards and Rodgers (1986) ที่กล่าวว่าการฝึกฝนผ่านกิจกรรมต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาทั้งเรื่องของคำศัพท์และรูปประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจจะสอนผ่านการสาธิตหรือการให้ตัวอย่าง รวมถึงกิจกรรมอื่นๆ เช่น การถาม-ตอบ เพื่อให้ความสามารถในการใช้ภาษาเกิดขึ้นผ่านกระบวนการที่พิถีพิถัน ผู้เรียนจะสามารถตระหนักและเข้าใจกฎและรูปแบบของภาษาจากบริบทที่สอน

2.2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.55) โดยผู้เรียนมีความพึงพอใจที่กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย มีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งการแสดงความคิดเห็น การสร้างบทสนทนาของตนเองตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความแตกต่างจากการชั้นเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนได้เรียนมา ซึ่งสอดคล้องกับ ศันสนะมุลทาทิ (2558) ที่กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ การแก้ปัญหา และเกิดความสามัคคีในกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจในขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม อาจเนื่องมาจากขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น 3 ขั้นตอนได้แก่ 1) ขั้นก่อนกิจกรรมบทบาทสมมติ 2) ขั้นกิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) ขั้นหลังกิจกรรมบทบาทสมมติ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกเพื่อเตรียมความพร้อมและเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับ Masson (2006) ที่กล่าวว่าถ้ากิจกรรมบทบาทสมมติดำเนินการอย่างถูกต้องเหมาะสมจะเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นการเรียนรู้และทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Harmer (1991) และ Krish (2001) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ถ้าดำเนินอย่างเป็นขั้นตอนจะช่วยให้ผู้มีความสามารถในการพูดได้จริง โดยมีการตั้งวัตถุประสงค์และเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในเรื่องของสถานการณ์ สร้างบรรยากาศ บทบาทของผู้แสดง รวมถึงความพร้อมในการใช้ภาษา โดยการใช้คำศัพท์ วลี และรูปประโยคที่จำเป็นที่ใช้ในการแสดงผ่านการฝึกฝนที่หลากหลาย ให้เวลาในการเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียนก่อนการแสดง และนอกจากนั้นหลังจบกิจกรรมบทบาทสมมติควรมี

การร่วมกันแสดงข้อคิดเห็นถึงปัญหาและอุปสรรคของกิจกรรมบทบาทสมมติที่เพิ่งเสร็จสิ้นไป ให้ข้อเสนอแนะในข้อผิดพลาดในการเรื่องของการใช้ภาษาของผู้เรียนเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการใช้ภาษาในกิจกรรมครั้งต่อไป นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Ments (1989) ที่กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ และเกิดปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม และงานวิจัยของ คันสนะ มุลทาทิ (2558) ที่กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียน เกิดความสนุกสนาน เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และการแก้ปัญหา และเกิดความสามัคคีในกลุ่มเพื่อร่วมชั้นเรียน

2.3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.48) โดยผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในครั้งนี้ว่าสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อาจเนื่องมาจากผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา จนเกิดความมั่นใจและเกิดความคุ้นเคย เข้าใจในวิธีการใช้ภาษา นอกจากนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมติได้แล้วยังสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Shapiro and Leopold (2012) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมสมมติกับการเรียนภาษาที่สองที่มุ่งเน้นในวัยผู้ใหญ่ พบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดได้จริง และยังสอดคล้องกับ Ladousse (1987) ที่กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน และเป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนหลายรูปแบบ ผู้เรียนกล้าแสดงความรู้สึกข้างในตัวผู้เรียนและเป็นการให้โอกาสผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นได้ฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะ

จากการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ควรกำหนดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ในขั้นก่อนกิจกรรม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและเกิดความมั่นใจมากขึ้น ในขณะที่ทำกิจกรรมบทบาทสมมติ
2. ถ้าเป็นกลุ่มผู้เรียนขนาดใหญ่ ควรจะมีผู้ช่วยในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีคณคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถทางด้านภาษาระดับ

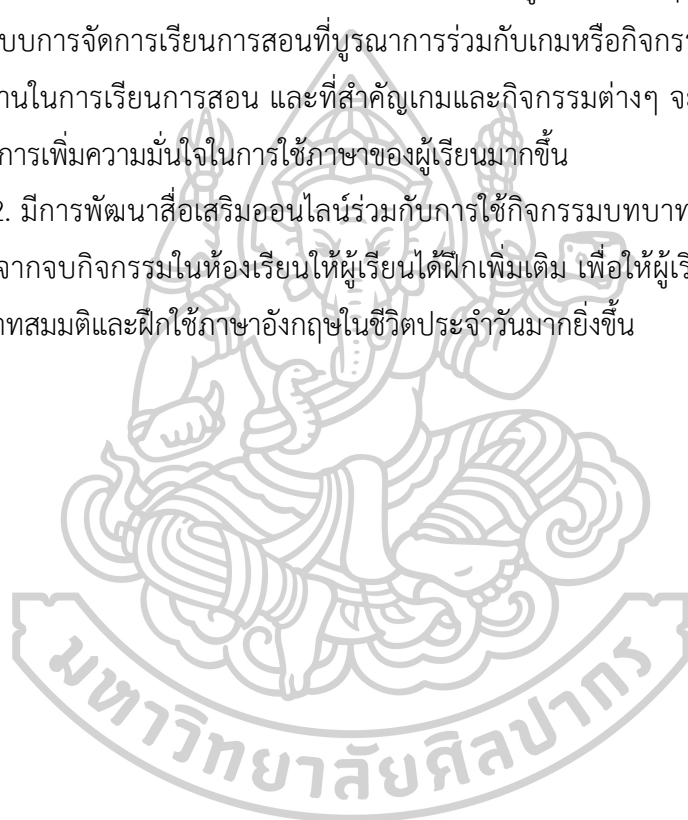
พื้นฐาน เพราะผู้เรียนกลุ่มนี้ต้องการความช่วยเหลือเป็นอย่างมากในการฝึกกิจกรรมต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น

3. ควรเลือกหัวข้อที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน โดยทำแบบสอบถามเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ เพราะผู้เรียนคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างแท้จริงและนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่ออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการร่วมกับเกมหรือกิจกรรมการพูดอื่นๆ เพื่อเพิ่มความสนุกสนานในการเรียนการสอน และที่สำคัญเกมและกิจกรรมต่างๆ จะช่วยทำให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาเพื่อเป็นการเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียนมากขึ้น

2. มีการพัฒนาสื่อเสริมออนไลน์ร่วมกับการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในห้องเรียนหรือโครงการหลังจากจบกิจกรรมในห้องเรียนให้ผู้เรียนได้ฝึกเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับกิจกรรมบทบาทสมมติและฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกกร ภู่งประสาทร. (2555). "การใช้ภาพยนตร์และบทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมความสามารถการฟังพูด ภาษาอังกฤษและความมั่นใจในตัวเองของนักเรียนชั้นปีที่ 1." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กมลวรรณ ศรีสุโคตร. (2554). "การพัฒนาทักษะการพูดและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสารคาม.
- เกศรา อินทนนท์. (2556). "ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิรัชญา สุขโกศา และศิริจันทร์ พลุกษาอารักษ์. (2555). "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันสอนภาษา." จุลนิพนธ์ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). "การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่อแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทศนา แฉมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปณีนัย บุญปก. (2550). "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนผู้ใหญ่ โดยใช้วิธีการสอนแบบฟัง-พูด." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์เพื่อการสื่อสาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ.** กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ภุมมริน ใหญ่เลิศ. (2556). "การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดใหม่กรองทอง จังหวัดปราจีนบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระบบสองภาษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ.

- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตน์วิสาณ งามสม. (2560). "การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3." **วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- คันสนะ มุลทาทิ. (2558). "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ." **วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม**.
- สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. (2550). **กฎบัตรสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้**. In. กรุงเทพฯ: สมาคม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ : เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- สุธาสนี ทิมะบุตร. (2561). "ผลการใช้กิจกรรมนิทานภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการพูดของนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาคประสิทธิ์ จังหวัดนครปฐม." **วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- สุนีตา ไชยิตชัยวัฒน์. (2555). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรบค่านิยมภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่านิยมภาษาอังกฤษ และทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร." **ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (สาขาหลักสูตรและการสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร**.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

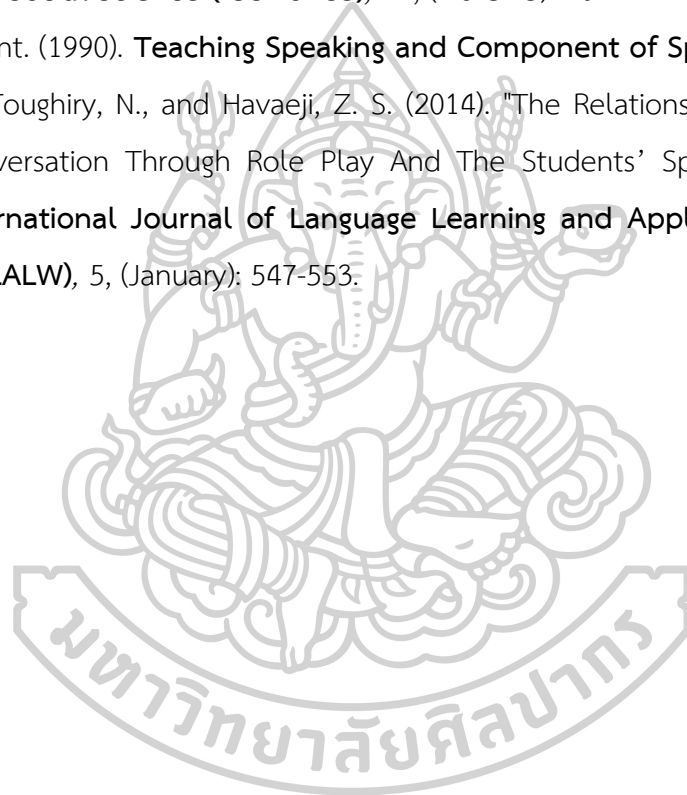
ภาษาอังกฤษ

- Adams, J. D., and Mabusela, M. S. (2013). "Employing Role-playing in Teaching and Learning: A Case of Higher Education." **South African Journal of Higher Education**, 27, 3 January 2013: 489.
- Arham, R. (2016). "The Use of Role Play to Improve Teaching Speaking." **International Journal of Scientific and Research Publications**: 239-241.
- Best, J. W., and Kahn, J. V. (2006). **Research in education**. New Delhi: Prentice Hall of India Pvt. Ltd.

- Brown, H. D. (2001). **Teaching by Principle An Interactive Approach to Language Pedagogy**. Englewood Cliffs: Prentice Hall.
- Burkart, G. S. (1998). **Spoken language: What it is and how to teach it**. Washington D.C.: Center for Applied Linguistics Accessed January 4. Available from <http://www.nclrc.org/essentials/speaking/spindex.htm>
- Byrne, D. (1986). **Teaching Oral English**. London: Longman Publishing.
- Chaursiya, B. (2012). "Effectiveness of Role Play Technique in Teaching Dialogue." Faculty of Education Tribhuvan University Kirtipur, Kathmandu.
- Doff, A. (1990). **Teach English: A training course for teachers** [Press release]
- Eckard, R., and Kearny, M. (1981). **Teaching Conversational Skills in ESL**. Washington: Center of Applied Linguistics.
- Cambridge ESOL. (2011). **Using the CEFR: Principles of Good Practice**. Accessed September 20. Available from <https://www.cambridgeenglish.org/Images/126011-using-cefr-principles-of-good-practice.pdf>
- Finocchiaro, M., and Brumfit, C. (1983). **The Functional-National Approach: From Theory to Practice** [Press release]
- Hammer, J. (1991). **The Practice of English Language Teaching**. London: Longman Publishing.
- Harmer, J. (1998). **How to teach English: An introduction to the practice of English Language Teaching**. Harlow: Longman Publishing.
- Harmer, J. (2007). **How to Teach English**. พิมพ์ครั้งที่ 2. London, New York: Longman Publishing.
- Harmer, J. (2008). **The Practice of English Language Teaching**. 4th ed. Harlow: Longman Publishing.
- Harris, D. P. (1969). **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw Hill.
- Harris, D. P. (1974). **Testing English as a Second Language**. New York: Mc. Graw Hill.
- Harris, D. P. (1990). **Testing English as a Second Language**. New York: McGraw Hill.
- Heaton, J. B. (1978). **Writing English Language Tests**. London: Longman.
- Hughes, A. (2003). **Testing for language teachers** [Press release]
- Khan, N., and Ali, A. (2010). "Improving the speaking ability in English: The students'

- perspective." **Procedia Social and Behavioral Sciences**, 22, 1: 84-95.
- Krish, P. (2001). "A Role Play Activity with Distance Learners in an English Language Classroom." **National University of Malaysia, Bangui, Malaysia. The Internet TESL Journal**, 7, 7(July 2001).
- KuŚnierek, A. (2015). "Developing Students' Speaking Skills through Role-play." **World Scientific News**, 7: 73-111. Available from www.worldscientificnews.com.
- Ladousse, G. P. (1987). **Role play**. Oxford, Oxford University Press.
- Likert, R. A. (1961). **New Patterns of Management**. New York: McGraw-Hill Book Company Inc.
- Lindsay, C., and Knight, P. (2010). Learning and Teaching English: A Course for Teacher [Press release]
- Maslow, A. H. (1943). "A theory of human motivation." **Psychological Review**, 50, 4: 370-396.
- Mason, P. (2006). "New approaches to role-play in the communication classroom." **Nanzan Junior College Journal**, 34: 89-108.
- Ments, V. M. (1989). **The Effective Use of Role-Play: Practical Techniques for Improving Learning**. London: Kogan Page.
- Mertler, C. A. (2001). "Designing Scoring Rubrics for your classroom." **Practical Assessment, Research and Evaluation**, 7, 25(December) . Available from <http://PAREonline.net/getvn.asp?v=7&n=25>.
- Nunan, D. (1991). **Language Teaching Methodology: A textbook for teachers**. New York: Prentice Hall.
- Nunan, D. (2003). **Practical English Language Teaching**. New York: Prentice Hall.
- Richards, J. C. (2008). Teaching Listening and Speaking From Theory to Practice [Press release]
- Richards, J. C., and Rodgers, T. S. (1986). Approaches and Methods in Language Teaching [Press release]
- Scarcella, R. (1978). "Socio-drama for social interaction." **TESOL Quarterly**, 12.
- Scott, R. (1981). **The four skills in communicative language teaching**. London: Longman Publishing.

- Shapiro, S., and Leopold, L. (2012). "A Critical Role for Role-Playing Pedagogy." **TESL Canada Journal**, 29, 2.
- Spratt, M., Pulverness, A., and Williams, M. (2005). The TKT Course: Teaching Knowledge Test [Press release]
- Syakur. (1987). Language Testing and Evaluation [Press release]
- Taddese, E. T. (2019). "The Practice of Teaching Speaking Skills: the case of three Secondary Schools in Gedeo Zone, Ethiopia." **IOSR Journal Of Humanities And Social Science (IOSR-JHSS)**, 24, (March 3): 40-47.
- Vanderkevent. (1990). **Teaching Speaking and Component of Speaking**. New York.
- Ziafar, M., Toughiry, N., and Havaeji, Z. S. (2014). "The Relationship Between Teaching Conversation Through Role Play And The Students' Speaking Development." **International Journal of Language Learning and Applied Linguistics World (IJLLALW)**, 5, (January): 547-553.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาและตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ – สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ จันทราช
ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์
2. ชื่อ – สกุล ดร. รินทร์ ชีพอรณัย
ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์
3. ชื่อ – สกุล Mr. Richard Allen Weaver
ตำแหน่งอาจารย์ประจำกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 6806(พศ)/40๖8

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชมังคลาภิเษก
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

2 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.วชิระ จันทร์ราช

ด้วย นางสาวสุกัญญา ไทอุบล รหัสประจำตัว 88254322 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในสถาบันสอนภาษา"

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์นี้ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาชิต นีรวิศิษฐ์)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายบริหาร

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (ศธ.)/40๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

2 พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.วินทร์ ชีพอรณีย์

ด้วย นางสาวสุคนธ์ ไชยกุล รหัสประจำตัว 58254322 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
"การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ชีวิตประจำวันโดยใช้กิจกรรมแบบทฤษฎีในสถาบันสอนภาษา"

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร มีความประสงค์ขอเชิญคุณในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้แก่นักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ทราบอนุเคราะห์ จงขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาชิด นีรัต)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายบริหาร

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

No. 4080 /2019

Graduate School, Silpakorn University
Sanamchandra Campus
Nakhonpathom 73000

May 2, 2019

Title: Invitation to be an inspector of the quality of research tools

Dear Mr. Richard Allen Weaver,

Miss Rossukhon Thoaubon, student ID: 58254322, is a master's student majoring in English Language Teaching at Graduate School, Silpakorn University. Currently, she is conducting her independent study titled: Development of English Speaking Skills for Daily Life Using Role Play in a Language Institute.

In this regard, Graduate School, Silpakorn University would like to invite you to inspect the quality of research tools developed by the student.

I would like to thank you for your kind assistance. Your academic contribution is appreciated.

Yours sincerely,

Sathit Niratisai

(Asst. Prof. Sathit Niratisai, Ph.D.)

Associate Dean for Administration Acting for
Dean of Graduate School

Graduate School, Silpakorn University
Nakhonpathom Office Tel. 034 218 790

ภาคผนวก ค

การตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

บทที่	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1 Getting to know you	1. เนื้อหามีสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง
	2. ขั้นตอนและกิจกรรมบทบาท สมมติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3. ขั้นตอนและกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5. การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง
2 Talking about family	1. เนื้อหามีสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2. ขั้นตอนและกิจกรรมบทบาท สมมติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3. ขั้นตอนและกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5. การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง
3 Leaving a message	1. เนื้อหามีสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2. ขั้นตอนและกิจกรรมบทบาท สมมติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3. ขั้นตอนและกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5. การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (ต่อ)

บทที่	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4 Looking for a present	1. เนื้อหามีสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2. ขั้นตอนและกิจกรรมบทบาท สมมติสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3. ขั้นตอนและกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5. การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง

หมายเหตุ

- +1 หมายถึง แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้อง
- 1 หมายถึง แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

แผนที่	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1 Getting to know you	1. เนื้อหามีสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง
	2. ขั้นตอนและกิจกรรมบทบาท สมมติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3. ขั้นตอนและกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5. การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง
2 Talking about family	1. เนื้อหามีสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2. ขั้นตอนและกิจกรรมบทบาท สมมติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3. ขั้นตอนและกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5. การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง
3 Leaving a message	1. เนื้อหามีสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2. ขั้นตอนและกิจกรรมบทบาท สมมติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3. ขั้นตอนและกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5. การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (ต่อ)

แผนที่	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4 Looking for a present	1. เนื้อหามีสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	2. ขั้นตอนและกิจกรรมบทบาท สมมติสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	3. ขั้นตอนและกิจกรรมส่งเสริม การเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	4. ขั้นตอนและกิจกรรมมีความ เหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
	5. การประเมินสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	0	+1	+1	+2	0.67	สอดคล้อง

หมายเหตุ

- +1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสอดคล้อง
- 1 หมายถึง แผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

รายการขอความเห็น	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความเห็น
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. แบบทดสอบมีคำชี้แจงที่ชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. แบบทดสอบมีรูปแบบที่เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. ภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+2	1.00	สอดคล้อง

หมายเหตุ

- +1 หมายถึง แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้อง
- 1 หมายถึง แบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

รายการขอความเห็น	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความเห็น
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. หัวข้อที่ใช้ในการประเมินมีความเหมาะสมเพียงพอ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. ภาษาที่ใช้ในแบบประเมินมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. มีความเหมาะสมในการประเมินการพูด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. ระดับการให้คะแนนมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

หมายเหตุ

- +1 หมายถึง แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้อง
- 1 หมายถึง แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไม่สอดคล้อง

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ข้อที่	รายการประเมิน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านเนื้อหา							
1)	ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2)	ความน่าสนใจและทันสมัย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3)	ความยากง่ายเหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ							
4)	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5)	สนุกสนานผ่อนคลายกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6)	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. ด้านความสามารถในการใช้ภาษา							
7)	มีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8)	นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
9)	นำความรู้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการพูดได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

หมายเหตุ

+1 หมายถึง แบบประเมินความพึงพอใจสอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินความพึงพอใจสอดคล้อง

-1 หมายถึง แบบประเมินความพึงพอใจไม่สอดคล้อง

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

Unit 2: TALKING ABOUT FAMILY

TERMINAL OBJECTIVE

Be able to talk about family and describe a person's personality, appearance, and relationships among their family. Be able to apply the language in real life.

ENABLING OBJECTIVES

- To classify personality and appearance vocabulary.
- To describe a person's personality, appearance, and relationships among their family.
- To use questions to ask about personality and appearance.
- To freely make your own conversation through role play.

VIDEO: HOW WOULD YOU DESCRIBE YOUR PARTNER?

https://www.youtube.com/watch?v=5n2ma_4sv

Watch the video and answer the questions below.

What are the relationships among people and what personalities and appearances did you see in the video? Discuss with your partner.

Describing people

Listen to and complete the dialogue. Practice with a partner.

Do you have a big family?

Situation: Lia and John are talking about their family. They've been friends for

months, but they've never met each other's family.

John: Hi, Lia. What are you doing? You look really happy.

Lia: Oh! John. I'm just looking at my family's photos.

John: So, Lia. I've never met your family. _____?

Lia: There are five members in my family; my mom, my husband, two sons and myself.

John: How old is your little son?

Lia: He's only six years old, but he's _____ and tall. He's very _____ and funny. He _____ and always makes us laugh. He's very cute.

John: **How would you describe your husband?**

Lia: He's really tall and _____. He's very serious, but _____ . He likes to _____ when they have problems. He loves our children very much.

How about you? How many members are there in your family?

John: I live with my parents and my older brother.

Lia: **What does your brother look like?**

John: He's medium height and _____. He's handsome.

Lia: **Wow! What's he like?**

John: He's _____. He works hard every day and he likes to help me with anything, so he's very kind.

Lia: Sounds great.

John: We're very different. I'm too lazy and _____. I'm sometimes fine a minute, then suddenly I feel like I don't want to talk to anyone, especially to my older brother.

Lia: I know, why. You're the baby in the family.

Vocabulary and Language Preparation

Adjectives for appearance

Use the adjectives for **appearance** in each group to describe the people below.

Take turn with a partner.

Height		
really tall	medium height	quite short

Looks		
pretty	handsome	good-looking

Body build		
thin	a little heavy	fat

The woman, she's very pretty and thin.

She's medium height.

Adjectives for personality

Match the adjectives for **personality** with the possible photos. Discuss with a partner.

shy

talkative

quiet

funny

easy-going

touchy

serious

cheerful

clever

absent-minded

clumsy

hardworking

			
	hardworking		
			
clumsy	absent-minded		cheerful
			
	quiet		easy-going

Language Focus

Describe a person's appearance.

What does your mother look like?

She's a little heavy, but she's really beautiful.

She's good-looking.

Is she tall?

Yes, he is.

Describe a person's personality.

What's she like?

She's considerate and hardworking.

She's not really serious.

Is she very quiet?

No, she's not. She's very talkative.

How would you describe your husband?

He's really tall and a little heavy. He's very serious, but considerate. He likes to help others when they have problems. He loves our children very much.

Language Exercise 1

What are you like? Complete the sentences to describe your appearances and personalities, then tell the class.

I am extremely _____ I am very _____

I am quite _____ I am a little _____

I am not very _____ I am not _____

Language Exercise 2

Describe appearances of your classmates and guess their personalities. Go and ask them those are **true** or **false**.

1. _____ is _____ I think he/she is _____

Are you _____? True False

2. _____ is _____ I think he/she is _____

_____? True False

3. _____ is _____ I think he/she is _____

_____? True False

Non is **handsome** and **tall**. I think he is **quiet** and **shy**.
Are you shy?

Role Play Preparation

Card Game

Each learner gets two pieces of paper. Write a personality on one piece of paper and appearance on the other. Go around the class and paste them on the friends you think they are.

For examples:

handsome

kind

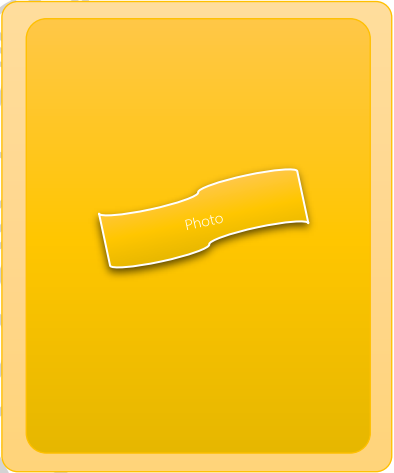
handsome ^^

Introducing a person

Show a picture of a member in your family. Take turns describing the person with a partner using personality and appearance words. Ask more questions about the person if possible.

How would you describe

How much do you know about

This is my.....She is.....

SPEAKING ACTIVITY (ROLE PLAY)

Work with a partner – follow the situation below and take turns with the roles if possible.

Situation – a person is an officer in a company – you’ve worked here for a few months, so you don’t know many people in the company. Another is a really good friend in the company, you’ve been working here for years. At lunch time, you’d like to know about each other’s families. Take turns asking about each other’s families and describing the members of your family as much as you can.

ROLE: an officer

ROLE PLAY CARD

You’re having lunch with a really good friend and he wants to know about your family. Try to answer the questions and ask him to describe his family as well.

- _____
- _____
- _____

ROLE: a friend

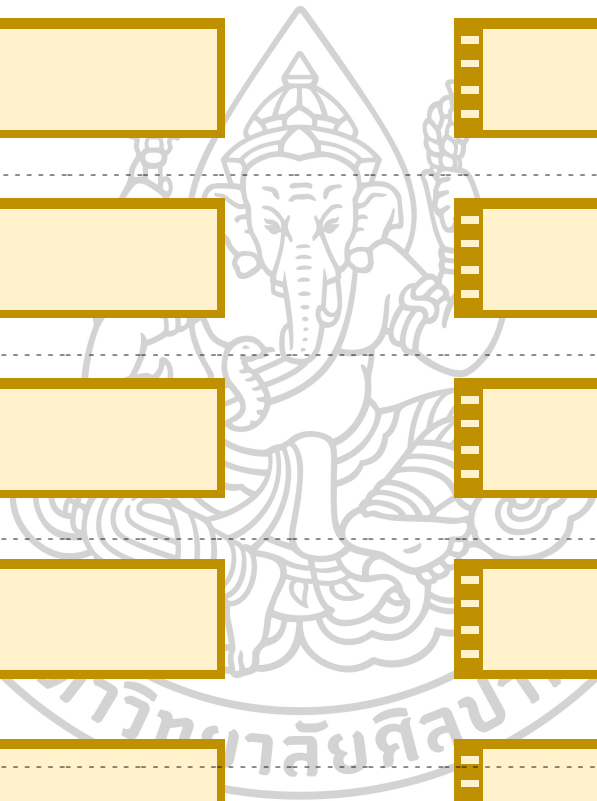
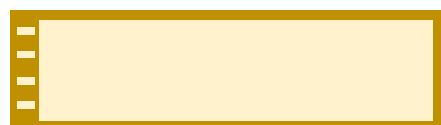
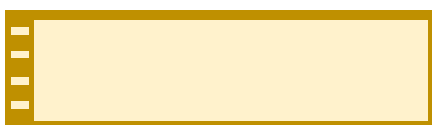
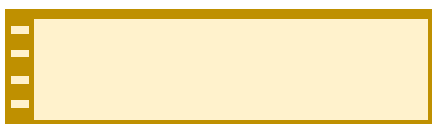
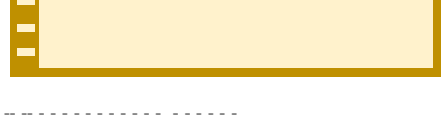
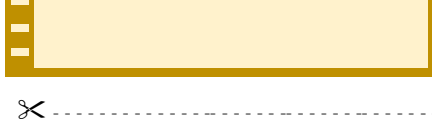
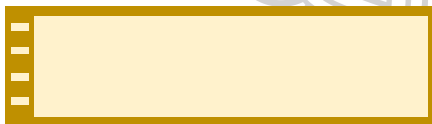
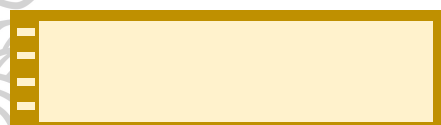
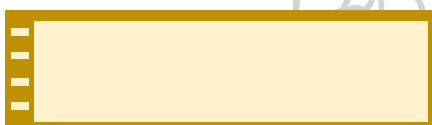
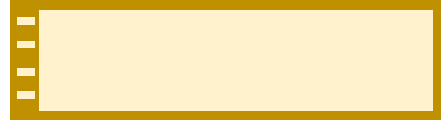

ROLE PLAY CARD

You’re a friend who’s been working in the company for years. There’s a friend working as an officer who’s just been in the company. You want to know about their family. You start a conversation by asking if they have a big family.

- _____
- _____
- _____

Card Game

LESSON PLAN UNIT2

Instructor's name:	Date:
Course: English for Daily Life Using Role Play	Duration: 2hours
Subject/Unit: 2	Level: Beginners
Topic: TALKING ABOUT FAMILY	
Vocabulary <u>Appearance</u> tall, medium height, short, pretty, handsome, good-looking, thin, a little heavy, fat <u>Personality</u> shy, talkative, quiet, funny, easy-going, touchy, serious, cheerful, clever, absent, clever, absent minded, clumsy, hardworking	
Function: Describing people	
Grammar: S + is/am/are + adjective	
Terminal Objective: Be able to talk about family and describe a person's personality, appearance, and relationships among their family. Will be able to apply the language in real life.	
Enabling Objectives: <ul style="list-style-type: none"> - To classify personality and appearance vocabulary. - To describe a person's personality, appearance, and relationships among their family. - To use questions to ask about personality and appearance. - To make your own conversation to describe family members through role play freely. 	

Steps	Contents	Materials
Pre role play	<p>1. <i>Warm up (5 minutes)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Lead learners to the lesson by showing a photo of a member in the teacher's family (or someone else) and describing the person to help learners understand the situation in the lesson. Ask few learners to describe a person in their family. <p>2. <i>Objectives and situations (10 minutes)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Go over the topic and objectives of the unit. Start the lesson with the pre Video, go over the direction and the questions in there. Play the Video twice and call on some learners to answer the questions. Have them discuss with their friends. <p>3. <i>Dialogue: Do you have a big family? (10 minutes)</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Go over the dialogue [P.13], its title and direction. Have them look at the photo and ask 'Are the two boys cute?' 'What do they look like?'. Have learners read the situation and listen to and complete the conversation twice. Check with the whole class. Have learners practice in pairs and tell them to pay 	<p>[Video 2]</p> <p>How would you describe your partner?</p> <p>[Track 2]</p> <p>Do you have a big family?</p>

	<p>attention to the three questions ‘How would you describe your husband? , What does your brother look like? , and What’s he like?’ and the answers. To make sure they understand the three questions by asking them about the teacher like ‘What do I look like?’, ‘What am I like?’ and ‘How would you describe me?’ in different learners. (or ask about a friend in class)</p> <p>4. <i>Vocabulary and language preparation (20 minutes)</i></p> <p><i>Adjectives for appearance [P.15]</i></p> <p>- In the vocabulary and language preparation. Go over the direction and the vocabulary in there (height, looks, body build). Say each word and have learners repeat. Explain each group by asking them to match each word in the group with the three groups of people below by practicing with a partner. Have them look at the example on the page to be guideline. Tell them to try to use words in all groups for each group of people. Walk around and offer help if necessary.</p> <p><i>Adjectives for personality [P.16]</i></p> <p>- Have learners work with a partner</p>	
--	---	--

to complete each personality with the possible photo and have them discuss with the partner. Tell them to use a dictionary if necessary. Ask the class to read each word and the teacher corrects the answer (if it's wrong), says it again, have them repeat.

Language focus [P.17]

- Explain the differences among the three questions; *'What does your mother look like?'* *'What's she like?'* and *'How would you describe your husband?'* and their answers;

Positive – S + is/am/are + ADJECTIVE

Negative – S + is/am/are NOT + ADJECTIVE

Interrogative – Is/Am/Are + S + ADJECTIVE

Show them the slide of the grammar tip and tell them to look at P. 5.

Give more examples if necessary.

- Have them do exercise 1 and 2. Go over the direction in each exercise, explain and give help. Check with the class.

5. Role play preparation (20 minutes)

Card game

- Go over the direction and give each learner two pieces of paper [P.21, beforehand]. Tell them to

The Verb Be

[P.5]

S (SUBJECTS)	BE OR AM ARE?
I	am
you	are
he	is
she	is
it	is
we	are
they	are

Card game

Kind

handsome

	<p>look around the class and choose a friend(s), write an appearance on a piece of paper and another piece of paper, write a personality of the person you've chosen. Go to paste on the friends they are. Discuss with the class.</p> <p><i>Introducing a person</i></p> <p>- Go over the direction and learners stick a photo of a person (<i>told them to prepare in the last class</i>) or tell them to show a picture. Have them work with a friend and try to describe the person in the photo. Notice that they have to use both of appearance and personality to describe the person. Show them an example, show a photo of someone and tell. <i>'This is my little son. He is quiet tall and a little heavy. He is clever and talkative. He is not shy, but sometimes clumsy.'</i> Walk around and offer help if necessary.</p>	Photos of Ss' family
During role play	<p><i>Speaking activity – Role Play (40 minutes) [P.20]</i></p> <p>Follow the instruction in speaking activity (role play). Have them work in pairs, set time for the role play and give time for making their own script and situation. Walk around and ask some extra questions to help them. Offer</p>	

	<p>help if necessary. Then have each pair role-plays in limited time. Evaluate their speaking performance following the criteria.</p>	
<p>After role play</p>	<p><i>After the role play. (15 minutes)</i></p> <p>After the role play, give feedback and have learners evaluate themselves. Discuss what they've done and ask for learners' opinions and comments. For example; <i>'Did you have any problems during the activity? What were the problems?'</i> <i>'What should we solve those problems?'</i> <i>'What have you improved in this activity since the previous one?'</i> <i>'What's your opinion for the next role play?'</i> Take note the opinions, comments and problems for the future lesson. (If it's possible, assign tasks as homework for checking and reviewing the lesson.)</p>	

PRETEST-POSTTEST

Course: English for Daily Life Using Role Play

Objective: To examine speaking abilities of the learners before attending to the course and check the speaking improvement after the training.

Instruction:

There are three situations (describing people, talking on the phone and shopping). Learners need to work in pairs by picking a topic and situation (*Situation 1: Describing people A or B, Situation 2: Talking on the phone A or B, Situation 3: Shopping A or B*). You'll get the role and time to prepare your roles with a partner. Each pair must be tested privately.

Introduce a little about yourself before the role play such as the name, occupation (job), the place you live and work, etc.

Preparation time: 5 minutes

Role play time: 5-7 minutes

Situation1 – Describing people

A

Martin is looking at photos of her family. Nicole is coming. Both Martin and Nicole greet each other. Nicole starts the conversation by asking what Martin is doing.

ROLE: Martin

ROLE PLAY CARD

You're looking at photos of your family on facebook. A friend comes and greets you.

- greet the friend
- show photos on your phone
- talk about a person in the photos (relationships, personality, appearance, etc)
- answer the questions would be asked and/or give more details

Situation1 – Describing people

B

Martin is looking at photos of her family. Nicole is coming. Both Martin and Nicole greet each other. Nicole starts the conversation by asking what Martin is doing.

ROLE: Nicole

ROLE PLAY CARD

Go to a friend sitting alone and ask what he is doing. Look at the photos would be shown.

- listen to the friend describing a person in the photos
- attend to another person in the photos by asking their relationship
- talk about appearance of the person to show your interest
- ask more detail about personality of the person

Situation2 – Talking on the phone

A

Peter is calling a company and ask to talk to Mr. Jason, but Mr. Jason cannot answer the phone. Peter asks for leaving a message. Linda asks for some details from Peter.

ROLE A: Peter

ROLE PLAY CARD

You're calling a company to talk to Mr. Jason, but he cannot answer your call.

- *greet the operator*
- *tell your name and/or the company*
- *ask to talk to Mr. Jason*
- *ask for leaving a message*
- *end the conversation*

Situation2 – Talking on the phone

B

Peter is calling a company and ask to talk to Mr. Jason, but Mr. Jason cannot answer the phone. Peter asks for leaving a message. Linda asks for some details from Peter.

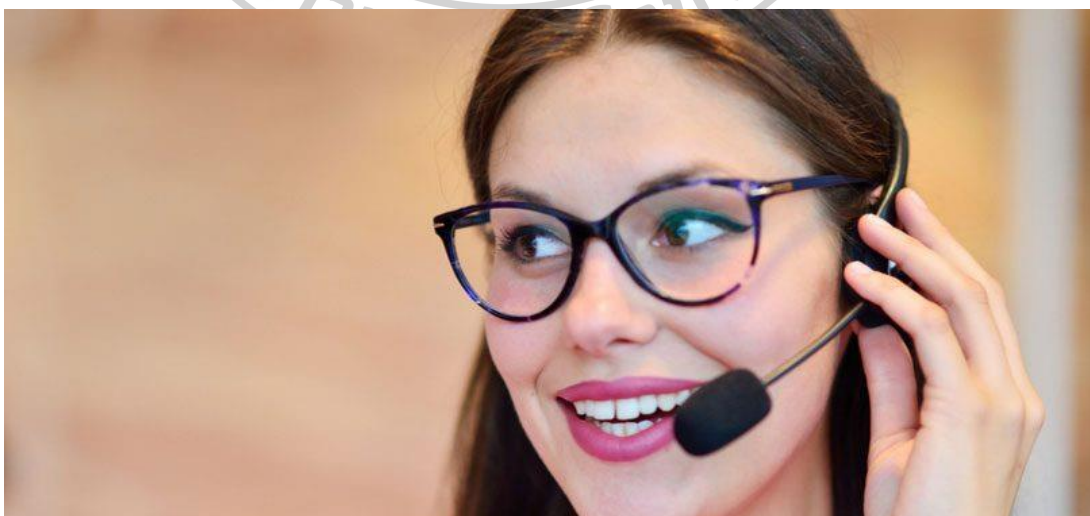
ROLE B: Linda

ROLE PLAY CARD

Someone is calling, you answer the phone call.

- greet the caller
- tell your name and company
- (pretend to check Mr. Jason's schedule)
- tell the caller Mr. Jason cannot answer the phone and give a reason
- ask the caller's name again and phone number
- ask the caller to repeat the phone number
- confirm the message
- end the conversation

Situation3 – Shopping

A

A person is working in a shop. A customer is looking for a T-shirt. The seller offers help. The customer asks more details about the thing.

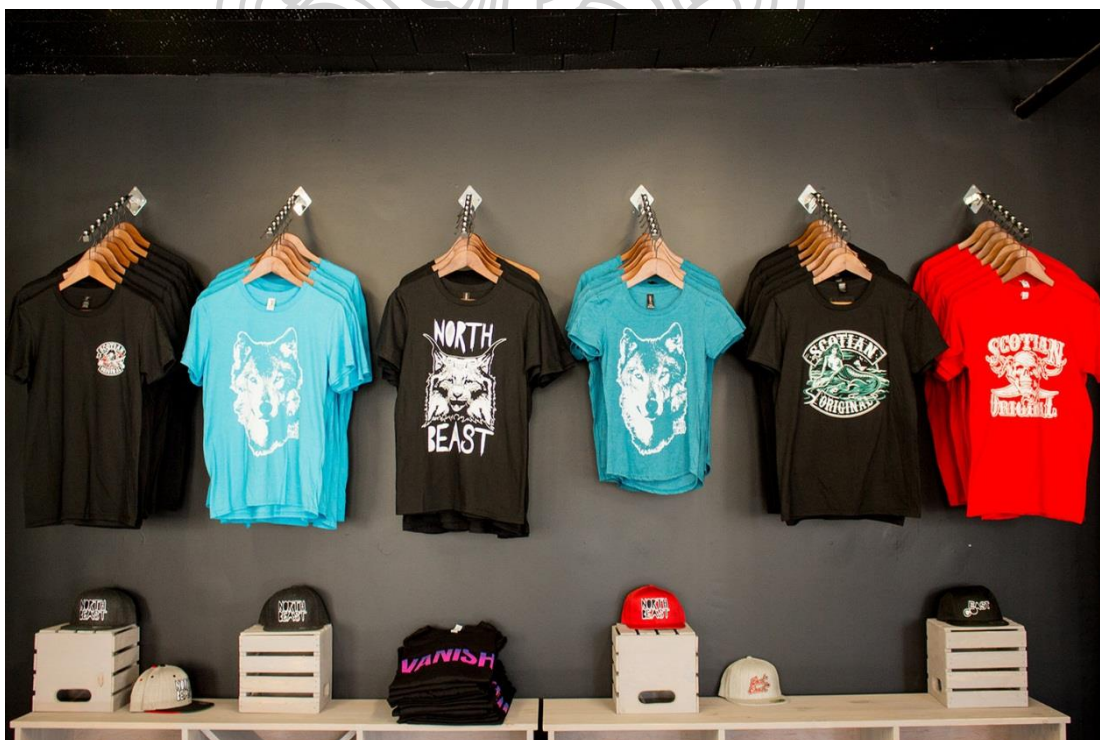
ROLE A: Customer

ROLE PLAY CARD

You're in a cloth shop.

- (pretend to look around the shop)
- ask to see a T-shirt
- tell the color and size
- ask to try the T-shirt on
- ask for the price and for a discount
- take the T-shirt

Situation3 – Shopping

B

A person is working in a shop. A customer is looking for a T-shirt. The seller offers help. The customer asks more details about the thing.

ROLE B: Seller

ROLE PLAY CARD

There is a customer looking for something. Go to the customer and offer your help.

- offer your help
- ask more details about the thing (color, size, etc)
- allow the customer to try it on
- tell the price
- tell the price cannot be lower and give a reason
- ask the method to make a payment
- hand the customer the T-shirt

The Assessment of English Speaking Ability Using Role Play

Bands	Grammar and Vocabulary	Pronunciation	Fluency	Interactive Communication
5	<ul style="list-style-type: none"> - Shows a good degree of control of simple grammatical forms. - Uses a range of appropriate vocabulary when talking about everyday situations. 	<ul style="list-style-type: none"> - Is almost intelligible, and has some control of phonological features at both utterance and word levels. 	<ul style="list-style-type: none"> Speaks confidently and naturally with no distracting hesitations. Ideas flow smoothly. 	<ul style="list-style-type: none"> - Maintains simple exchanges. - Requires very little prompting and support.
4	<i>Performance shares features of Bands 3 and 5.</i>			
3	<ul style="list-style-type: none"> - Shows sufficient control of simple grammatical forms. - Uses appropriate vocabulary to talk about every situations. 	<ul style="list-style-type: none"> - Is almost intelligible, despite limited control of phonological features. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hesitates several times, but generally seems to know desired words, even if it is necessary to think about them a lot. 	<ul style="list-style-type: none"> - Maintains simple exchanges, despite some difficulty. - Requires prompting and support.
2	<i>Performance shares features of Bands 1 and 3.</i>			
1	<ul style="list-style-type: none"> - Shows only limited control of a few grammatical forms. - Uses a vocabulary of isolated words and phrases. 	<ul style="list-style-type: none"> - Has very limited control of phonological features and is often unintelligible. 	<ul style="list-style-type: none"> - Has many hesitation and great difficult remembering or selecting words. 	<ul style="list-style-type: none"> - Has considerable difficulty maintaining simple exchanges. - Requires additional prompting and support.

แบบประเมินความพึงพอใจ: การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ 1) ต่ำกว่า 20 ปี 2) 21 - 40 ปี 4) 41 - 60 ปี 6) 60 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
 - 1) ประถมศึกษา 2) มัธยมศึกษา (ตอนต้น/ตอนปลาย/เทียบเท่า)
 - 3) ปริญญาตรี 4) สูงกว่าปริญญาตรี
4. สถานภาพของผู้มารับบริการ
 - 1) นักเรียน/นักศึกษา 2) ผู้ประกอบการ
 - 3) พนักงานบริษัท 4) ราชการ
 - 5) อื่นๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2: ความพึงพอใจ

ระดับมากที่สุดคือ 5 ระดับมากคือ 4 ระดับปานกลางคือ 3 ระดับน้อยคือ 2 ระดับน้อยสุดคือ 1

ประเด็น/ด้าน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1) ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์					
2) ความน่าสนใจและทันสมัย					
3) ความยากง่ายเหมาะสมกับระดับผู้เรียน					
2. ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ					
4) ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม					
5) สนุกสนาน ผ่อนคลาย กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน					
6) ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีเหมาะสม					
3. ด้านความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ					
7) มีความรู้ความเข้าใจ และมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
8) สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้					
9) เป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					

ตอนที่ 3: ข้อเสนอแนะ

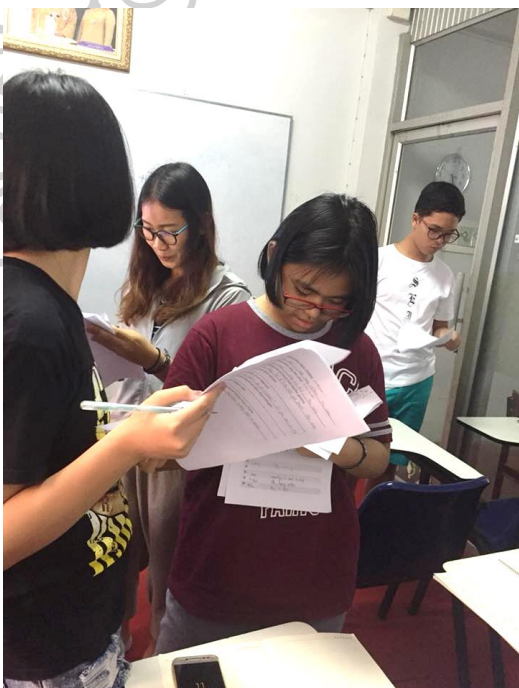
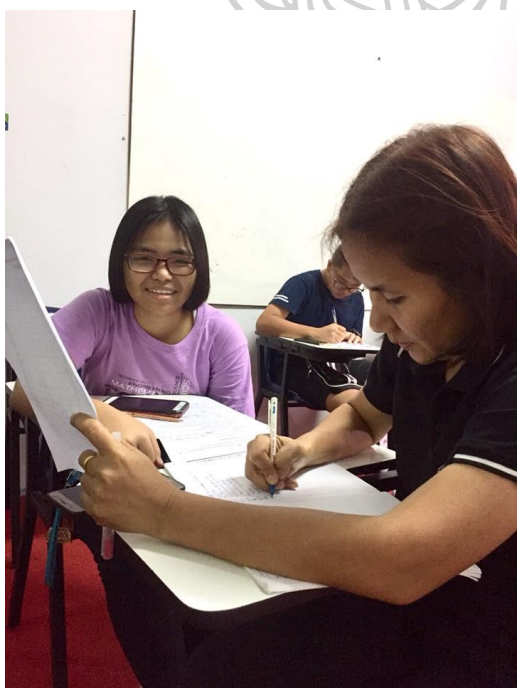
ภาคผนวก จ

ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ภาพประกอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้
กิจกรรมบทบาทสมมติ

ภาพประกอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้
กิจกรรมบทบาทสมมติ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวรสสุนันท์ โทอุบล
วัน เดือน ปี เกิด	4 มกราคม 2526
สถานที่เกิด	ราชบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาคณะศิลปศาสตรและวิทยาศาสตร์ สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ (เกียรตินิยมอันดับ 1) มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ พ.ศ. 2558 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาการสอน ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	78/24 หมู่บ้านคุ้มพญาไม้ 5 หมู่ 5 ตำบลบ้านใหม่ อำเภอสามพราน จังหวัด นครปฐม 73110

